

**ჩავჭავჭავაძის
ცენტრი**

ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული
კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი

ილია ჭავჭავაძის
ევროპული კვლევებისა და
სამოქალაქო განათლების
ცენტრის ანგარიში

2019-2020

სახელი

დამფუძნებელთა საბჭოს თავმჯდომარის მიმართვა	2
დირექტორის მიმართვა	6
ცენტრის შესახებ	7
ჩვენი პროექტები	12
მრგვალი მაგიდა „140 წელი წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების დაარსებიდან - მემკვიდრეობა და თანამედროვეობა“	12
„სალი აზრი: სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ (პირველი ფაზა)	13
შემაჯამებელი ღონისძიება კაჭრეთში	22
პანდემიის პირისპირ: ახალი გამოწვევებით	27
„სალი აზრი: სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ (მეორე ფაზა)	28
AGORA - სადისკუსიო კლუბი	29
AGORA - ვებინარები	32
ესეების კონკურსი „ბედნიერი ერი - quo vadis?“	35
ვლოგები	38
ჩვენი პუბლიკაციები	39
კვლევა "შიდაპარტიული დემოკრატია საქართველოში"	39
„ლიბერალიზმი და საქართველო“	39
„ახალგაზრდები მართლმსაჯულებისთვის“ ზაზა ბიბილაშვილთან ერთად	40
ჩვენი პარტნიორები	49
ჩვენი გუნდი	57

კაკხან ნიკა-კიტსვა უკვე პოსნავლეთ

„მაგარ საქმეს აკეთებთ, მაგრამ ალბათ თქვენს ცხოვრებაში შედეგს ვერ მოესწრებით,“ - მითხრა ერთმა მეგობარმა მას შემდეგ, რაც სტუდენტებთან ჭავჭავაძის ცენტრის შეხვედრას დაესწრო. ბევრი ამას ირიბ საყვედურად მიიღებდა - ნიშნად იმისა, რომ ფუჭ საქმეს ვართ მოკიდებული. მაგრამ ეს სიტყვები ქათინაურად იყო ნაგულისხმევი. მართლაც იშვიათობაა საქართველოში გრძელვადიან ამოცანებთან შეჭიდება. ჩვენ არ გვაქვს შორეულ პერსპექტივაზე გათვლილი ხედვების განხორციელებისთვის თანმიმდევრული, მიზანმიმართული შრომის ტრადიცია. თითქმის არასდროს ვგეგმავთ წინასწარ-დღევანდელი დღით ვცხოვრობთ და ვიმედოვნებთ, რომ დროის მდინარეა ოდესმე თავისით მოიტანს უკეთესობას. არადა, კალენდარზე ციფრების რონინი, თავისთავად, არაფერს ცვლის. პირიქით, უამრავი მაგალითია, როცა ქვეყნები და მთელი ცივილიზაციები რეგრესირებენ და დიდი ხნით ეშვებიან წყვდიადში. ქართველ სოციალ-დემოკრატებს ეგონათ, „ის დრო აღარაა“, რუსეთმა დაგვიპყროსო. 2008 წელს კი ამერიკელები დარწმუნებული იყვნენ, რომ რუსეთი საკუთარ საზღვრებს გარეთ აგრესიულ ომს არ დაიწყებდა, რამეთუ „ის დრო აღარ იყო“.

სინამდვილეში, დროს ჩვენ ვქმნით და ეს ქმნადობა უწყვეტია. რა წამს მოვდუნდებით, უმაღლეს ხელოვნებას ვეძებთ დროსაც. ამიტომ, პიროვნულ და ეროვნულ თავისუფლებას ყოველდღიური მოფრთხილება და დაცვა სჭირდება. თუმცა, „მოფრთხილება და დაცვა“ გაცვეთილი სიტყვებია. ჩვენს თავისუფლებას შრომა და აზროვნება სჭირდება.

ყველა მეტნაკლებად წარმატებულ საზოგადოებას გააჩნია გაცხადებული ან ნაგულისხმევი იდეა. ნუ დავარქმევთ ამას მაინცდამაინც „მესიანისტურ იდეას“, როგორც დამოუკიდებლობის აღდგენის წლებში. იყოს უბრალოდ გააზრება იმისა, თუ რით ვართ ან გვინდა ვიყოთ გამორჩეული, განსაკუთრებული, არსებობის და წარმატების ღირსი. ხედვა იმისა, თუ როგორი აღარ უნდა ვიყოთ, რა გვიშლის ხელს წარმატებაში და რა უნდა შევცვალოთ ამისათვის საკუთარ თავში.

...განგებამ ჩემს თაობას საინტერესო დროში - საუკუნეთა, ათასწლეულთა და სეისმურ გეოპოლიტიკურ ცვლილებათა ტექტონიკურ მიჯნაზე ცხოვრება არგუნა. დავიბადეთ საბჭოთა „ზასტოის“ დროს, გავიზარდეთ ბოროტების იმპერიის რღვევისა და თავისუფლებისთვის ბრძოლის ხანაში, სიმწიფეს რომ მივაღწიეთ,

გვითხრეს, ახლა ყველაფერი კარგადაა და ისტორია დასრულდაო (ოღონდ საქართველოში ყველაფერი ძალიან, ძალიან ცუდად იყო), მალევე ვნახეთ, რომ საუკუნოვანი სტერეოტიპების დამარცხება და წარმატების მიღწევა შეგვძლებია, თუ მოვინდომებდით და შევეცდებოდით. დაბოლოს, დავუბრუნდით მარადიულ ქართულ საშუალებას (mediocrity), საკუთარი ნაჭუჭის სიმყუდროვეში. ამ ცვლილებებისას, საქართველო თითქმის ყოველთვის სტატისტიკის როლში იყო. ჩვენში მუდამ მხოლოდ ერთეულები იბრძოდნენ. ჩვენმა საზოგადოებამაც მშვენივრად მოიგო ეს როლი - ერთეული გმირების გაფეთქების, ჩვენი ვალდებულებების მათზე გადაბარების და მათში ვირტუალურად განსხეულების (ლექსით, ყანწით... ან - მათ გარეშე). პარალელურად, ხალხი ყოველთვის ირჩევდა „ურთიერთობას“ - ანუ კონფორმიზმს, როგორც ცხოვრების წესს.

რომ დავფიქრდეთ, კონფორმიზმი ჩვენი მთავარი ტრადიციაა. ბევრი ამ ტრადიციის გაკეთილშობილებისაც კი ცდილობს და ამტკიცებს, რომ სწორედ კონფორმიზმმა გადაგვარჩინა. აქ იჩენს თავს კონფორმიზმისთვის დამახასიათებელი უმწეო მინიმალიზმი: „გადაგვარჩინა“. გადარჩენა, როგორც მიღწევა. როგორც სიამაყის მინიმალური მიზეზი, როცა ყველა სხვა ელვისებურად ვითარდება და ძლიერდება. ისინიც კი, ვინც გვეგონა, რომ ვერ გადარჩა.

ხოდა, იმას ვამბობდი, რომც ვერ მოვესწროთ ჩვენი მეცადინეობის შედეგს, გული არ დაგვწყდება, თუ გვეცოდინება, რომ სწორ გზაზე ვდგავართ და მყარ ფუნდამენტს ვაშენებთ, რომელსაც იდიოტები (ძველბერძნული გაგებით) და პოპულიზტები მარტივად ვერ დაანგრევენ...

ახლა, როცა წერა-კითხვა, ფორმალურად მაინც, პრობლემა აღარაა, ქართველი საზოგადოება ახალი გამოწვევების წინაშე დგას: წინასწარი განწყობებისა და უმსჯელობებისგან გათავისუფლება; კრიტიკული აზროვნება და ყოველდღიური საღი აზრი; წაკითხულიდან თუ ნანახიდან აზრის გამოტანა; კონტექსტის აღქმისა თუ მთავარისა და მეორეხარისხოვნის გარჩევის უნარი; ზომიერება; პრაგმატიზმი; სამოქალაქო მეხსიერება; მოქალაქედ ყოფნის შეგნება...

შედეგად, გვყავს მარტივად მანიპულირებადი ამომრჩეველი და მტრული პროპაგანდისტისთვის ნოყიერი ნიადაგი. ახალგაზრდობა დიდწილად გაუცხოებულია პოლიტიკური კლასის მიმართ და მონაწილეობას არ/ვერ იღებს იმ დღის წესრიგის შექმნაში, რომელიც უშულოდ მის მომავალს ეხება. აშკარაა, რომ მხოლოდ პარტიული პოლიტიკითა და, მით უფრო, არსებული პოლიტიკური ორგანიზაციებით ფუნდამენტური ცვლილებების განხორციელება შეუძლებელია.

საზოგადოების განვითარება მხოლოდ მაშინაა მდგრადი, როცა მის დღის წესრიგს მოქალაქე განსაზღვრავს და არა ხელისუფალი, როცა პროცესები ქვემოდან ზემოთ და არა ზემოდან ქვემოთ ვითარდება. „გლეხი კაცისთვის“ არასდროს არავინ იქნება. ყველამ ჩვენს თავსა და გარემოს უნდა მივხედოთ, რომ შემდეგ უფრო ამბიციური ამოცანების შესრულებაც შევძლოთ.

„ჩვენ მდიდარი სახელმწიფო ვართ,“ თქვა ერთხელ ჩემმა პოლანდიელმა მეგობარმა სრულიად სხვათა შორის და დავაფიქსირე, როგორ შემშურდა. შემშურდა არა სიმდიდრის, არამედ იმ ანგარიშმიუცემელი უდარდებლობის, რომლითაც ეს სიტყვები წარმოითქვა და რომელიც გასცემდა, რომ დოვლათი მისთვის ბუნებრივი მოცემულობაა.

ჩვენი მოცემულობა რა არის? რომ 40 წლის წინ თასების მფლობელთა თასი მოვიგეთ? - მაშინ, როცა ემირატები ჯერ კიდევ უდაბნო იყო, ჩინეთი ეკონომიკურად არაფერს წარმოადგენდა, თურქეთი კი საქართველოსთან შედარებით ღარიბი ქვეყანა იყო? ამასობაში, რა ვქენით ჩვენ?!

ყველა დიდი მოგზაურობა ერთი ნაბიჯით იწყება. ჭავჭავაძის ცენტრს სურს შეცვალოს არა მხოლოდ ის, რაც „საბჭოთა მემკვიდრეობით“ გვერგო. არც მართოდენ ის პრობლემები, რაც 30 წლის მანძილზე „ერთსა და იმავე წრეზე“ სიარულმა დაგვანახა. არამედ ჩვენი მართლაც მრავალჭირნახული ისტორიის თანმდევი, სუბიექტური მანკიერებები, რომლებიც ქართველთა უბედობას საუკუნეთა მანძილზე განსაზღვრავდა. მომიტევეთ ამ დროებით დახეიბრებული სიტყვის გამოყენება, მაგრამ ჩვენი ოცნებაა, ვიყოთ წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების თანამედროვე (თუნდაც მოკრძალებული) რეინკარნაცია. ცენტრის მიზანია, ხელი შეუწყოს ქართული საზოგადოების ფუნდამენტურ ტრანსფორმაციას განმანათლებლობის, კრიტიკული აზროვნების გავრცელებისა და მოქალაქეობრივი თვითშეგნების განმტკიცების გზით. ცენტრის ამოცანაა დემოკრატიის ხელშეწყობა, სამოქალაქო ჩართულობის გაძლიერება და პოლიტიკური პროცესების რაციონალიზაცია. ცენტრის გრძელვადიანი ხედვაა, ჩვენს დიდწილად ირაციონალურ და ემოციურად ფეთქებად საზოგადოებაში ჩამოყალიბდეს საღი აზრის სტანდარტი და ამ სტანდარტზე დაფუძნებული მეინსტრიმული სამოქალაქო და პოლიტიკური დღის წესრიგი.

...1776 წელს, ინგლისიდან ამერიკაში ორიოდ წლით ადრე ემიგრირებულმა თომას ფეინმა გამოაქვეყნა XVIII საუკუნის ერთ-ერთი ყველაზე გავლენიანი პოლიტიკური პამფლეტი სახელწოდებით Common Sense, რომელმაც უდიდესი როლი ითამაშა ამერიკის მიერ დიდი ბრიტანეთისგან დამოუკიდებლობის მოპოვებაში. რომ არა Common Sense-ის ავტორის კალამი, ჯორჯ ვაშინგტონის მიერ ხელში აღებული მახვილი ვერას გახდებოდაო, წერდა მოგვიანებით ამერიკის მეორე პრეზიდენტი, ჯონ ადამსი. Common sense უხეშად ითარგმნება, როგორც „საღი აზრი“. უფრო ფართო გაგებით, ეს სიტყვათშეთანხმება შეიძლება მოვიაზროთ, როგორც „გონიერება“. Common sense საბაზისო აზროვნების უნარია, ადამიანის თანდაყოლილი თვითგადარჩენის ინსტინქტის ნაწილი... ცოტამ თუ იცის, რომ 1832 წელს რუსეთის წინააღმდეგ შეთქმულ ქართველებს ჰქონდათ წესდება, რომელსაც „აკტი გონიური“ ეწოდებოდა. ლოგიკური სათაუ - რია ქვეყანაში, სადაც უგუნური, უანგაროდ მავნე ან თვითდესტრუქციული ქცევით ვერავის გააკვირვებ - იქ, სადაც ქარაფშუტული თვითიმედოვნება ბევრისთვის ცხოვრების წესია.

ჭავჭავაძის ცენტრი 2018 წელს დაფუძნდა. იმავე წლის ბოლოს გვექონდა ცენტრის პრეზენტაცია, აქტიური მუშაობა კი 2019 წლის მაისიდან, ანუ სულ რაღაც წელიწადნახევრის წინ დავიწყეთ. ცენტრი ატარებს ქართული რაციონალიზმისა და განმანათლებლობის სიმბოლოს, ილია ჭავჭავაძის სახელს. ცენტრის ლოგო განასახიერებს ფიქრის პროცესში უნებლიეთ შექმნილ ჩანახატს, ხოლო ყვითელი მზის, აზროვნების, სინათლის ფერია. ჭავჭავაძის ცენტრი ყველას, ვისაც სჯერა საქართველო.

ბევრი სასარგებლო საქმის ფონზე, რომელიც ამ 18 თვეში მოვასწარი, მაინც მგონია, რომ ჩვენი მთავარი მონაპოვარი ასობით ახალგაზრდასთან გამართული „ჩაჭიდებული“, სოკრატული საუბრებია. საუბრები, რომლებმაც მათში ისეთი კითხვები გააღვიძა, რომლებსაც, შესაძლოა, სხვაგვარად თვლელმა განეგრძოთ. საუბრები, რომლებმაც მათ თვალსაწიერი გაუფართოვა და თვითრწმენა შეჰმატა.

თქვენს წინაშე ჭავჭავაძის ცენტრის საქმიანობის 2019-2020 წლების ანგარიშია, რომელიც არასრულად აღწერს იმ შრომას, რომელიც ზემოთ აღწერილი იდეების განხორციელებაში ბოლო წელიწადნახევარში ჩავდეთ.

ზაზა ბიბილაშვილი

**ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული კვლევებისა და
სამოქალაქო განათლების ცენტრის დამფუძნებელი**

ლიჩეჟორის მიმართვა

ორიოდე წლის წინ, როდესაც ჭავჭავაძის ცენტრი პირველ ნაბიჯებს დგამდა, ძალიან გაგვიჭირდებოდა იმის წარმოდგენა, რომ გლობალური გამოწვევებითა და ლოკალური წინააღობებით სავსე 2020 წელს ასეთი საამაყო შედეგებით დავასრულებდით: ასობით გულანთებული ახალგაზრდა, ახალი იდეებით დაინტერესებული მოსწავლეები და სტუდენტები, რომლებიც საკუთარ რეგიონსა თუ სასწავლო გარემოში აზრის ლიდერებად ყალიბდებიან, სხვადასხვა თაობისა და პროფესიის ადამიანები, რომლებიც სიხარულითა და ენთუზიაზმით ერთვებიან ცენტრის საქმიანობაში, თანამოაზრეთა ყოველდღიურად მზარდი გუნდი, კვლევები საკვანძო თემებზე, რომლებზეც თითქმის არავინ მუშაობს, წერილები და პუბლიკაციები აქტუალურ - საკითხებზე, ეს არასრული აღწერაა იმ სურათისა, რომლითაც ჭავჭავაძის ცენტრი ასრულებს ამ გამორჩეულად რთულ წელიწადს.

ჩვენი გუნდის გამაერთიანებელი და, ვფიქრობ, ამ პირველადი, მცირე წარმატების საწინდარი იყო რწმენა, რომ არ არსებობს დემოკრატია სხვის მიერ ნებადართული თავისუფლებით, ზემოდან ბოძებული წესებითა და მზა ინსტრუქცია-რეცეპტებით; რომ დემოკრატია სრულფასოვანი ჩართულობისა და მართვაში მონაწილეობის ბერკეტია პასუხისმგებლიანი მოქალაქეების ხელში, რომლებიც აცნობიერებენ, საკუთარი თავი თავადვე რომ ეყუდნით და ეს ცოდნა ყოველდღიურ მრწამსად ქცევიათ. ამდენად, ჩვენს პრინციპულ ამოცანად დავისახეთ შეგვექმნა ერთგვარი ინტელექტუალურ - მოქალაქეობრივი სიმდიმის ცენტრი, გზა გაგვეხსნა მათთვის, ვისაც სურს, თავად იყოს საზოგადო პროცესების შემოქმედი და არ იყოს პასიური მძევალი სხვათა მიერ მიღებული გადაწყვეტილებებისა, კერძო ინტერესებით მოტივირებული მცირერიცხოვანი ჯგუფებისა და ე.წ. ელიტების მიერ განსაზღვრული სალონური წესებისა და სტერეოტიპებისა. დაარსებიდან ორი წლის თავზე ჩვენს ყველა მეგობარსა და გულშემატკივარს, ვინც იზიარებს ჭავჭავაძის ცენტრის იდეებსა და ღირებულებებს, ვთავაზობთ ჩვენი საქმიანობის ამსახველ ანგარიშს, შეფასების, კრიტიკის, შემოთავაზებების, ახალი იდეებისა და მომავალი თანამშრომლობის იმედით.

ნინო კალანდაძე
ჭავჭავაძის ცენტრის დირექტორი

ჩვენი სკვა

„ჭავჭავაძის ცენტრი“ ევროპული პოლიტიკური ფონდების ანალოგიით დაფუძნებული პირველი სამოქალაქო ორგანიზაციაა საქართველოში. ცენტრი დამოუკიდებელი და აპარტიული ორგანიზაციაა, რომელსაც გააჩნია ამბიციური, გრძელვადიანი ხედვა, ხელი შეუწყოს ქართული საზოგადოების ფუნდამენტურ ტრანსფორმაციას განმანათლებლობის, კრიტიკული აზროვნებისა და მოქალაქეობრივი პასუხისმგებლობის გავრცელების გზით, რათა შეიქმნას დემოკრატიული სახელმწიფოს მდგრადი განვითარების სტაბილური და შეუქცევადი საფუძველი.

ცენტრი მიზნად ისახავს მოქალაქეობრივი თვითშეგნების ამაღლებას, სამოქალაქო ჩართულობის ხელშეწყობას, პოლიტიკური პროცესების რაციონალიზაციას, ანტიდასავლურ პროპაგანდასთან ეფექტიან ბრძოლას და, ამ ყოველივეს შედეგად, პრაგმატულ მოქალაქეობრივ გადაწყვეტილებათა მისაღებად აუცილებელი უნარჩვევების განვითარებას.

ცენტრი მუშაობს სხვადასხვა სოციალურ ჯგუფთან, თუმცა პრიორიტეტს წარმოადგენენ ახალგაზრდები და საქართველოს მოსახლეობის ის ნაწილი, რომელსაც ამჟამად ნაკლები შეხება აქვს დასავლურ სამყაროსთან.

მისო კა მიზნები

ჭავჭავაძის ცენტრის მისიაა ადგილობრივი, რეგიონული და საერთაშორისო პოლიტიკური, სოციალურ-ეკონომიკური, კულტურული და საგანმანათლებლო პროცესების, ასევე უსაფრთხოების სფეროში არსებული გამოწვევების შესახებ საზოგადოების ცნობიერების ამაღლება; ევრო-ატლანტიკური ღირებულებების გავრცელება და ამ ღირებულებებზე დაფუძნებული პოლიტიკური მიდგომების მხარდაჭერა. ცენტრი მიზნად ისახავს აქტიური მოქალაქეების გაძლიერებას, ახალი თაობის ოფინიონ-მეიკერთათვის ახალი პლატფორმის შეთავაზებას, ინდივიდუალური პასუხისმგებლობის იდეის განვითარებას და კრიტიკული აზროვნების ხელშეწყობას, ასევე, ანტიდასავლური პროპაგანდის გამოვლენასა და რუსული დეზინფორმაციის წინააღმდეგ პრაქტიკულ ბრძოლას.

ცენტრის მიზანია, ხელი შეუწყოს ინფორმირებული, რაციონალური კლასის ჩამოყალიბებას, რომელიც აღჭურვილი იქნება იმ ცოდნითა და უნარ-ჩვევებით, რომლებიც საჭიროა საზოგადოებრივ აზრზე და პოლიტიკის შემქმნელებზე ზეგავლენის მოსახდენად. ასეთი საზოგადოება ნაკლებად დაექვემდებარება პოპულისტურ მანიპულაციებს და მტრულ პროპაგანდას. ცენტრის მიზანია, გამოავლინოს მოტივირებული, ამბიციური ახალგაზრდები და შესთავაზოს მათ ფართე ჩართულობის და თანამშრომლობის ეფექტური პლატფორმა, რომელიც მათ არ გააჩნიათ არსებულ, ჩაკეტილ პოლიტიკურ სისტემასა და მედიაგარემოში, რათა შეიქმნას განათლებული, პასუხისმგებლობის მქონე ახალი თაობის მოქალაქეთა აქტიური ფენა, რომელიც თვისებრივად ახლებურ წვლილს შეიტანს დემოკრატიული საქართველოს მომავლის ფორმირებაში. ჩვენს მიზანს წარმოადგენს ლიბერალურ ღირებულებებზე დაფუძნებული, დემოკრატიული საზოგადოების ჩამოყალიბება, რომლის ქვაკუთხედიც ძლიერი, პოლიტიკის შემოქმედთა კონტროლის ბერკეტების მქონე მოქალაქე იქნება.

ცენტრის მხრიდან განსაკუთრებული ყურადღება ეთმობა იმ ახალგაზრდებს, რომლებიც პოლიტიკური და სამოქალაქო პროცესების მიღმა რჩებიან მათი წარმოშობის, საცხოვრებელი ადგილის ან სხვა ობიექტურ გარემოებათა გამო და ვისაც არ ეძლევა სოციალური წინსვლის, პროფესიული განვითარებისა თუ ღირსეული დასაქმების შესაძლებლობა. ახალგაზრდებზე აქცენტს დამატებით განაპირობებს მათი პოტენციალი, გახდნენ მამოძრავებელი ძალა მდგრადი დემოკრატიული და ინსტიტუციონალური გარდაქმნებისა.

ჭავჭავაძის ცენტრის შექმნის მოკლე ისტორია

XXI საუკუნის გარიჟრაჟზე, ცივილიზებული სამყაროს თვალში საქართველო განიხილებოდა, როგორც არშემდგარი სახელმწიფო - კორუფციისა და კრიმინალის ერთ-ერთი ყველაზე მაღალი მაჩვენებლებით მსოფლიოში. უკიდურესი სიღარიბე, ინსტიტუტებისა და ცვლილებების განხორციელების პოლიტიკური ნების არარსებობა ქმნიდა სასოწარკვეთის და უპერსპექტიოების განცდას. „ვარდების რევოლუციის“ შემდგომ, ქართულმა საზოგადოებამ გაიარა რადიკალური ტრანსფორმაცია, რამაც საფუძველი ჩაუყარა ფუნქციური სახელმწიფოს და ევრო-ატლანტიკურ ღირებულებებზე დაფუძნებული, მდგრადი დემოკრატიული ინსტიტუტების შექმნას.

მიუხედავად იმისა, რომ ამ პერიოდში საქართველოს ტრანსფორმაცია ფართოდ იქნა აღიარებული, როგორც „ფენომენალური“, მიღწევები მყიფე, ხოლო მათი შენარჩუნება რთული აღმოჩნდა. აღნიშნულის მთავარი მიზეზი ალბათ ისაა, რომ რეფორმები დაიგეგმა და განხორციელდა ე.წ. „ზემოდან-ქვემოთ“ მოდელით. დემოკრატიული ინსტიტუციონალური მიღწევების შენარჩუნებისა და განვითარებისათვის კი, საჭიროა მოსახლეობის ორგანული ჩართულობა. სისტემის გრძელვადიანი მდგრადობა დამოკიდებულია ძლიერ, აქტიურ მოქალაქეებზე და პოლიტიკური პროცესებისადმი ე.წ. „ქვემოდან-ზემოთ“ მიდგომაზე.

საქართველოს ამჟამინდელი გამოწვევები ადასტურებს ფართე საზოგადოების ჩართულობის დეფიციტს, რაც თავის მხრივ გამოწვეულია მრავალი ფაქტორის ერთობლიობით, მათ შორის, უახლესი ინფორმაციებისა და თანამედროვე გამოწვევების შესაბამისი უნარ-ჩვევების ნაკლებობით, რაც ქართულ საზოგადოებას დაუცველს ხდის „ფეიქ-ნიუსებისა“ და რუსული ჰიბრიდული საფრთხეების მიმართ. ამომრჩეველთა მიერ ინფორმაციის გაფილტვრისა და ობიექტურად შეფასების უნარ-ჩვევების არარსებობა ქმნის პოპულიზმისა და არაკეთილსინდისიერი პოლიტიკური მანიპულაციისთვის ნოყიერ ნიადაგს. სწორედ ეს პროცესები გახდა თანამედროვე ქართული პოლიტიკის დიდწილად განმსაზღვრელი ფაქტორი. მომავლის ჩვენეული ხედვა მოიცავს სამოქალაქო ჩართულობის გაძლიერებას, პოლიტიკური გავლენებისგან თავისუფალი, დემოკრატიული ინსტიტუტების ფორმირებას და პროცესების „ქვემოდან-ზემოთ“ და არა „ზემოდან-ქვემოთ“ განვითარებას. ცენტრის დამფუძნებლებსა და მკვლევარებს აქვთ ათწლეულების განმავლობაში დაგროვილი მრავალპროფილური გამოცდილება. ცენტრი ამაყობს მასთან ასოცირებული პროფესიონალთა ქსელით, რომელსაც თავისი წვლილი შეაქვს ცენტრის საგანმანათლებლო საქმიანობაში, საღი აზრის სტანდარტის დამკვიდრებასა და კრიტიკული აზროვნების განმტკიცებაში.

ცენტრი დაფუძნდა 2018 წელს. მისი პირველი პრეზენტაცია გაიმართა 2018 წლის 19 ნოემბერს.

**ჭავჭავაძის
ცენტრი**

ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული
კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი

9 რეგიონში
1000-ზე მეტი

მონაწილე

12

ქონქუარსი და მესვერქლასი

15

ონლინ ზრენინგი და დისკუსია

35

ექსპერტი

3

ვებინარი

10

ვლოგი

3

ქვლევა და კვლიქასია

4

თანამეროქლოვის მემორანდუმი

20

ქინოქვენება და დისკუსია

**ქავქავაქის
ცენტრი**

ილია ქავქავაქის სახელობის ევროპული
კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი

მრგვალი მაგიდა „140 წელი წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების დაარსებიდან - მემკვიდრეობა და თანამედროვეობა“

2019 წლის 15 მაისს, სასტუმრო თბილისი მარიოტში, ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრის ორგანიზებითა და კონრად ადენაუერის ფონდის მხარდაჭერით გაიმართა მრგვალი მაგიდა თემაზე: „140 წელი წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების დაარსებიდან - მემკვიდრეობა და თანამედროვეობა“.

დისკუსიის მონაწილეებმა ისაუბრეს წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოების დაარსების მნიშვნელობაზე და ისტორიულ კონტექსტზე. საუბარი ასევე შეეხო საზოგადოების დამფუძნებელ პრინციპებსა და ღირებულებებს, მათ გავლენას თანამედროვე ქართულ სახელმწიფოზე, 140 წლის წინანდელი გამოწვევების პარალელურ თანამედროვეობასთან და ისეთ საფრთხეებს, როგორიცაა პროპაგანდა და დეზინფორმაცია.

ღონისძიება გახსნეს ჭავჭავაძის ცენტრის დამფუძნებლებმა, ზაზა ბიბილაშვილმა და ნინო კალანდაძემ. სიტყვით გამოვიდნენ არასამთავრობო და საგანმანათლებლო ორგანიზაციების წარმომადგენლები და ექსპერტები, გია ნოდია, გიორგი მშვენიერაძე, გია ჯაფარიძე, დავით პაიჭაძე, სიმონ ჯანაშია და მარიამ გერსამია. სადისკუსიო პანელებს მოდერირებდნენ ზაზა ბიბილაშვილი და დავით აფრასიძე. დისკუსიაში მონაწილეობა მიიღეს მედიის, სამოქალაქო სექტორისა და აკადემიური სფეროს წარმომადგენლებმა და წამყვანმა სპეციალისტებმა. მრგვალი მაგიდის ფარგლებში შემუშავდა რეკომენდაციები და გაჟღერდა ინიციატივა, განხილული თემატიკა განევრცოს და საიუბლეო თარიღი ყოველწლიურად აღინიშნოს დისკუსიის შედეგებზე დაკვირვების და მათი შემდგომი შეფასების მიზნით.

პროექტი „სალი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ (პირველი ფაზა)

2019 წლის ივლისში დაიწყო ეროვნული პროექტი „სალი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“, რომელიც საქართველოს ყველა რეგიონში ეტაპობრივად განხორციელდა.

ნინო კალანდაძე :

„ეს აჩის საკმაოდ მასშტაბური პროექტი, რომელიც გულისხმობს სამოქალაქო აქტივობის გაღვივებას და, ძირითადად, გათვლილია ახადგაზიანებულ, რომელიც ცხოვრობენ რეგიონებში. ახადგაზიანებულ აქვთ მაღალი სამოქალაქო ცნობიერება და მოქალაქეობითი პასუხისმგებლობის განცდა, მაგრამ ახ გააჩნიათ შესაბამისი სივრცე იმისთვის, რომ თავიანთი იდეების გამოხატონ. მათ სჭირდებათ პრაქტიკა გააქტიურებისთვის. ამ პროექტის მიზანია ესაა: აღმოაჩინოს აქტიური ახადგაზიანებულები რომლებსაც მზადაქვთ სჭირდებათ და მისცეს მათ შესაძლებლობა, ჩაეხიონ სხვადასხვა სახის სამოქალაქო პროექტში“.

ზაზა ბიბილაშვილი:

„თითოეულ რეგანს შეუძლია შეცვალოს ახსებუდი იერება და ეს დაკავშირებულია სალ აზრთან და სამოქალაქო კუდრუხის განვითარებასთან. მოქალაქედ ყოფნა დიდი გამოწვევა და პასუხისმგებლობაა და რენი შეხვედრების მიზანი სამოქალაქო შეგნების განმტკიცებაა“.

მონაწილეთა შერჩევა რეგიონებისა და ქალაქების მიხედვით, მთელი საქართველოს მასშტაბით მიმდინარეობდა. შერჩეული მონაწილეები დაესწრნენ ლექციებსა და მასტერკლასებს სხვადასხვა მიმართულებით:

- საქართველოს თანამედროვე საგარეო პოლიტიკა, აღმოსავლეთ პარტნიორობა და ევრო-ატლანტიკური ინტეგრაციის პერსპექტივები;
- რატომ დასავლეთი? - ღირებულებები, ვალდებულებები/პასუხისმგებლობები და ისტორიული პერსპექტივა;
- გლობალური, რეგიონული და ეროვნული უსაფრთხოებისა და სტაბილურობის ცვალებადი გამოწვევები;
- ევროკავშირი, დემოკრატიული ინსტიტუტები და მდგრადი განვითარება;
- კანონიერება და მართლწესრიგი - ქართული მართლმსაჯულების ამჟამინდელი მდგომარეობა და მომავალი;
- ეკონომიკური პოლიტიკა - როგორ წავახალისოთ სწრაფი და სოციალურად პასუხისმგებლობიანი ეკონომიკური ზრდა;
- მედიაფსიქოლოგია, ინფორმაციული წიგნიერება და სამოქალაქო განათლება;
- კულტურა და იდენტობა;
- დონორებთან ურთიერთობა;
- საჯარო გამოსვლები და დებატების ხელოვნება.

ყოველი შეხვედრა მოიცავდა გაცნობით ინფორმაციას ცენტრის და პროექტის შესახებ, მოიცავდა თემატურ სესიებს, მასტერკლასებს და პრაქტიკულ ვორკშოპებს. საჯარო გამოსვლებისთვის ტრენინგის შემდეგ, მონაწილეები ერთვებოდნენ იმიტირებულ დებატებში, სადაც სადისკუსიო თემებს თავად განსაზღვრავდნენ რეგიონში არსებული გამოწვევების მიხედვით.

პროექტის განხორციელება 27 ივლისს გორიდან დაიწყო და შემატამებელ ღონისძიებაზე კაჭრეთში დასრულდა. სულ გაიმართა 10 ღონისძიება, რომელშიც მთელი საქართველოდან 200-ზე მეტი აქტიური მოქალაქე მონაწილეობდა.

„საღი აზრის“ პროექტმა ოკუპირებული რეგიონების გარდა, თითქმის მთელი საქართველო მოიცვა:

- შიდა ქართლი, გორი - ივლისი, 2019;
- სამცხე-ჯავახეთი, ახალციხე - ივლისი, 2019;
- აჭარა, ბათუმი - აგვისტო, 2019;
- კახეთი, თელავი - სექტემბერი, 2019;
- იმერეთი, ქუთაისი - ოქტომბერი, 2019;
- სამეგრელო, ზუგდიდი - ნოემბერი, 2019;
- თბილისი - დეკემბერი, 2019;
- ქვემო ქართლი, რუსთავი - დეკემბერი, 2019;
- კახეთი, კაჭრეთი - დეკემბერი, 2019.

პროექტის ფარგლებში ჭავჭავაძის ცენტრის წარმომადგენლებმა და მაღალკვალიფიციურ ექსპერტთა გუნდმა სხვადასხვა თემატური სესია ჩაატარა.

ცენტრის დამფუძნებლის ზაზა ბიბილაშვილის სესია თემაზე: „სალი აზრი და მოქალაქეობა - ქართული საზოგადოება ახალი გამოწვევების პირისპირ“; „რა უნდა ვიცოდეთ რუსული პროპაგანდის შესახებ?“

ცენტრის დირექტორის ნინო კალანდაძის სესია თემაზე: „საქართველოს საგარეო პოლიტიკა: საქართველოს დასავლური არჩევანი, ევროატლანტიკურ გზაზე-დღევანდელი საფრთხეები და გამოწვევები“.

ჭავჭავაძის ცენტრის დამფუძნებლის, სანდრო ბიბილაშვილის სესია თემაზე: „გამოხატვის თავისუფლება და თანამედროვე ქართული სასამართლო პრაქტიკა“.

საქართველოს უნივერსიტეტის პროფესორის გია (გაიოზ) ჯაფარიძის სესია თემაზე: „საქართველოს თანამედროვე საგარეო პოლიტიკა, აღმოსავლეთ პარტნიორობა და ევრო-ატლანტიკური ინტეგრაციის პერსპექტივები“.

ეკონომისტი გია ჯანდიერის სესია თემაზე: „როგორ შეიძლება გახდეს საქართველო უფრო კონკურენტუნარიანი?“

ხელოვნებათმცოდნე დავით ბუხრიკიძის სესია თემაზე: „კულტურისა და განათლების როლი და საქართველოს ევროპული არჩევანი“.

საქართველოს დემოკრატიული ინიციატივის დამფუძნებლის გიორგი მშვენიერაძის სესია თემაზე: „ღირსებიდან უფლებამდე, ანუ რაში გვჭირდება თავისუფლება“.

თსუ-ის პროფესორის მარიამ გერსამიას სესია თემაზე: „მედიაფსიქოლოგია: მედიასთან ურთიერთობა და დებატების ხელოვნება“.

საქართველოს პოლიტიკის ინსტიტუტის დამფუძნებლის, პროფ. კორნელი კაკაჩიას სესია თემაზე: „საქართველოს თანამედროვე საგარეო პოლიტიკის გამოწვევები, აღმოსავლეთ პარტნიორობა და ევრო-ატლანტიკური ინტეგრაციის პერსპექტივები“.

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის პროფესორის გია ნოდias სესია „რატომ დასავლეთი?“.

IRI-ს ოფისის ხელმძღვანელის ჯონ დი პიროს სესია თემაზე: „პარტიების განვითარება და სამოქალაქო ჩართულობა საქართველოში“.

განათლების ექსპერტის, გივი ზალდასტანიშვილის სახელობის ამერიკული აკადემიის წარმომადგენლის სიმონ ჯანაშიას სესია თემაზე: „რა აკლია განათლების პოლიტიკას საქართველოში?“.

ჟურნალისტისა და ნიუტონის თავისუფალი სკოლის პედაგოგის, დავით პაიჭაძის სესიით თემაზე: „რას გვეუბნება რუსული პროპაგანდა?“.

ცენტრის მკვლევარის, ლიკა სანიკიძის სესია თემაზე: „პროექტების დაფინანსება და დონორებთან ურთიერთობა“.

ყოველ რეგიონში, მონაწილეები ცენტრის წარმომადგენლებთან და ექსპერტებთან ერთად მსჯელობდნენ რეგიონში არსებულ პრობლემებზე და მათი მოგვარების გზებზე.

ზაზა ბიბილაშვილის სესიები თემაზე „სალი აზრი და მოქალაქეობა ქართული საზოგადოება ახალი გამოწვევების პირისპირ“ მოიცავდა თემატურ დისკუსიებს და მნიშვნელოვანი დრო ეთმობოდა ისეთი საკითხების განხილვას, როგორიცაა მოქალაქის ჩართულობის გაძლიერება პოლიტიკური გადაწყვეტილებების მიღების

პროცესში, შიდაპარტიული დემოკრატია, დეცენტრალიზაციის როლი, ჰიბრიდული ომის საფრთხეები და სამოქალაქო მეხსიერება.

ზაზა ბიბილაშვილი: „ჩვენი მიზანი უნდა გახდეს არა მხოლოდ რუსული პროპაგანდის გამოვლენა, როგორც ეს აქამდე ხდებოდა, არამედ მასთან აქტიური, გააზრებული და ორგანიზებული ბრძოლა, იდეოლოგიური მესიჯებითა და სტრატეგიული ხედვით“.

ანნა სიჭინავა, პროექტის მონაწილე:
„ყოველი მოქალაქე უნდა იყოს ძლიერი
პოლიტიკის პიჩისპიხ“.

პროექტის მონაწილე ციციწო შენგელია, წამოად-
გენს ორგანიზაციას „სამოქალაქო აქტივობისა და
თანასწორობის ცენტრი“: „ვფიქრობ, რომ ქაღთა
ჩაჩთუღობა გაღაწყვეტიღების მიღების პიოცესში და
სწოხედ ქაღების სამოქაღაქო აქტიუიობა აიის
სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი და ხშირად სწოხედ
ჩვენი ხმა აი აიის გათვადისწინებუღი, რაც
შესაცვღეღია. ვისუივებღი, რომ თავად ქაღებსაც მეღი
მგძნობეღობა პქონღეთ ამ საკითხის მიმაიი.
სამეღეღო ქაღთა აქტიუიობის კუთხით ნამღვიღად გამოიიჩეღვა და ამას, შესაძღოა,
თავისი ისტოიიუღი მეხსიეიება და წანამძღვაიიც განაპიიობებღეს“.

ნუცა გურგენიძე, პროექტის მონაწილე:
„ჭავჭავაძის ცენტრის პიოექტი მათ შოიის
იმიოთაა გამოიიჩეღუღი, რომ იეგიონებში
ხოიციეღღება. ასეთი შეხვეღეღებით იეგი-
ონში მცხოვრებღი ახადგაზიღები ნამღვიღად აი
ვაიიი განებღვიებუღები. ცენტრის დახმაიებით
მე მივიღღე გამოციღღება, გავხღი უფიო
თავდაჭეიებუღი. რაც მთავაიია, გავიცანი
ბევიი საღად მოაზიოვნე ადამიანი,
იომღებისგანაც ბევიი რამ ვისწავღე. ეს
პიოექტი და ზოგაღად ჭავჭავაძის ცენტრი,
ჩემთვის ასოციიღება პიიადი და
მოქაღაქობიივი განვითაიებასთვის აუცი-
ღებღეღ სასიამოვნო გაიემოსთან და შესაძ-
ღებღობასთან, გახღე საკუთაიი თავის
საუკეთესო ვაიიიანტი“.

ნათია მიხელიძე, პროექტის მონაწილე:
„სამოქალაქო განათლება აჩის ის, ხაც ჩემი თავის ხწმენას მიძღიეხებს. ჭავჭავაძის ცენტრის პროექტმა „სალი აზრი“ - დამაჩწმუნა, რომ მოქალაქეს, ჰოგოხც ინდივიდსაც უამხავ ადამიანზე მეტის გაკეთება შეუძლია. გენინგების დხოს, იმიტიხებული დებატებით, ექსპეიტებთან დისკუსიით თუ სხვა აქტივობებით, თუოხიუ - დად ათასჯეხ წაკითხური პჩაქტიკუდად ავითვისე, ამ პროექტმა დამანახა გზა, რომედიც აქტიუხ, პა-სუხისმგებლობით სავსე მოქალაქედ მაქცია“.

ნინო კალანდაძე: „ჩვენ ვიბძვით თითოეული მოქალაქის გაძღიეხებისთვის, ხათა ყვედას პქონდეს სუხივრი და შესადებდობა, გავდენა მოახდინოს საზოგადოებრივ და პოდიტიკუხ დღის წესხიგზე“.

ჭავჭავაძის
ცენტრი

ილია ჭავჭავაძის საბელობის კუროპული
კვლეუბინა და საშოქალაქო განათლების ცენტრი

სალი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება
პოლიტიკის პირისპირ

პროექტი ხორციელდება კონრად ადენაუერის ფონდის სამხრეთ
კავკასიის წარმომადგენლობის მხარდაჭერით

„მღმავალი შენი“ - შემაჯამებელი შეხვედრის კაჩხიში

„მომავალი შენი“ - ამ მოწოდებით, 21 დეკემბერს, კაჭრეთში, ილია ჭავჭავაძის ცენტრის ორგანიზებით, სამოქალაქო ჩართულობის პროექტის „სალი აზრი-სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ შემაჯამებელი შეხვედრა გაიმართა. შეხვედრაზე 150-ზე მეტმა მონაწილემ, საერთაშორისო და ადგილობრივი ორგანიზაციების წარმომადგებლებმა საქართველოში სამოქალაქო აქტივიზმის მზარდ მნიშვნელობაზე იმსჯელეს.

პროექტი „სალი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ განხორციელდა კონრად ადენაუერის ფონდის სამხრეთ კავკასიის ბიუროს მხარდაჭერით.

ლონისძიებს დაესწრენ პროექტში მონაწილე ექსპერტები: დავით პაიჭაძე, გიანოდია, გიორგი მშვენიერაძე, გიანადიერი, კორნელი კაკაჩია, გიანადარიძე, ბუბა კუდავა და სხვები.

„მოქალაქის როლი დემოკრატიული სახელმწიფოს მშენებლობის პროცესში“ - ამ სახელწოდებით გამართულ ღონისძიებაზე შეაჯამა ილია ჭავჭავაძის ცენტრმა სამოქალაქო ჩართულობის პროექტი, რომელიც მთელი წლის მანძილზე საქართველოს რეგიონებში მიმდინარეობდა და რომლის მხარდამჭერიც კონრად ადენაუერის ფონდის სამხრეთ კავკასიის ბიურო გახლდათ.

შემაჯამებელი ღონისძიება ცენტრის დამფუძნებელმა ზაზა ბიბილაშვილმა გახსნა.

„ილია ჭავჭავაძის ცენტრი 2018 წელს დაარსდა. ერთი წინადადებით რომ შევაჯამოთ, ჩვენი არსებობის მთავარი აზრი მოქალაქედ ყოფნის იდეის დამკვიდრებაა. იდეისა, რომ ჩვენ ვართ არა „მოსახლეობა“ - როგორც საბჭოთა დროიდან მოყოლებული ვართ ნაჩვევი - არამედ დემოკრატიული სახელმწიფოს მოქალაქეები. ინდივიდები, რომლებიც აცნობიერებენ, როგორც საკუთარ როლსა და ინდივიდუალურ პასუხისმგებლობას, ასევე - საზოგადო სიკეთის არსსა და მნიშვნელობას. ჭავჭავაძის ცენტრის იდეაც მოქალაქეობის იდეის გავრცელებაა.

თუ 19-ე საუკუნეში ილია ჭავჭავაძისა და პირველი ქართული არასამთავრობო ორგანიზაციის ამოცანა წერა-კითხვის გავრცელება იყო, დღევანდელი გამოწვევა მოქალაქეობრივი შეგნების, რაციონალიზმისა და კრიტიკული აზროვნების დამკვიდრებაა.

ჩვენს პროექტს შემთხვევით არ ჰქვია „სადი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“. დღეს ხშირად გაიგებთ, რომ ადამიანებს არ გვაკმაყოფილებს ის რეალობა, რომელშიც ვცხოვრობთ. რომ პოლიტიკურ ბაზარზე მიწოდება მოთხოვნას არ შეესაბამება. ჩვენი, როგორც მოქალაქეების ამოცანაა, ეს შევცვალოთ.

საინტერესო დროში გეცხოვროსო, არის ასეთი ჩინური წყევლა. ბევრმა შეიძლება გაიკვირვოს - რატომაა საინტერესო დროში ცხოვრება ცუდი? ალბათ იმიტომ, რომ საინტერესო დროში შეუძლებელია ადამიანი მოდუნდეს, განცხრომასა და დაღბენილ ცხოვრებას მიეცეს. ასეთ დროში გლობალური კატაკლიზმები და გეოპოლიტიკური ცვლილებები ხდება, დიდია შფოთი და არეულობა. ადამიანებს უწევთ ბრძოლა იმისათვის, რაც თითქოს თავისთავადი მოცემულობა უნდა იყოს - სიცოცხლე, პიროვნული და ეროვნული თავისუფლება... თავისუფლება მთავრდება იქ და მაშინ, როცა მოქალაქეები თავიანთ ბედს სხვას გადააბარებენ და თავად ისვენებენ - უკეთეს შემთხვევაში შემდეგ არჩევნებამდე. ასე რომ, უინტერესო და კომფორტულ ცხოვრებას კი არა, მოქალაქეობრივ ბრძოლებში მუდმივ შთაგონებას და გამარჯვებას გისურვებთ. მომავალი ჩვენია!“

შემაჯამებელ ღონისძიებაზე ჭავჭავაძის ცენტრის დირექტორმა ნინო კალანდაძემ პროექტის მონაწილეებს და სტუმრებს მიმართა:

„მოქალაქეობა არის შანსი იყო ცვლილებების შემოქმედი“ - ბრიტანელი ფოლოსოფოსის ჩარლზ ჰენდის ამ გამონათქვამით მინდა მოგესალმოთ დღეს და გავხსნა დღევანდელი ჩვენი პროექტის შემაჯამებელი საღამო, რომელიც ეძღვნება თემას - მოქალაქის როლი დემოკრატიის, დემოკრატიული ინსტიტუტების და მათი კონსოლიდაციის პროცესში.

დასრულდა ჩვენი პროექტის „საღი აზრი: სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ პირველი ეტაპი. პროექტის, რომელიც თავისი ფორმითა და შინაარსით არის უნიკალური; რომელმაც მოიცვა საქართველოს ექვსი რეგიონი და დედაქალაქი. და ამ პროექტით ჩვენი მეგობრობა ასობით თანამოაზრესთან და უკეთესი მომავლისთვის ერთობლივი ბრძოლა მხოლოდ დაიწყო.

როდესაც ჩვენ ამ პროექტის იდეაზე ვმსჯელობდით, ჩვენ ჯერ კიდევ არ ვიცოდით თუ ვინ იქნებოდა ჩვენი იდეების თანამოაზრე, მაგრამ სამი რამ ვიცოდით ვიცოდით ზუსტად:

1. პროექტი იქნებოდა მხოლოდ ჭავჭავაძის ცენტრის ხედვისა და სულისკვეთების გამომხატველი - ეს არ იქნებოდა „პროექტი პროექტისთვის“;
2. მისი მთავარი გმირი და სუბიექტი იქნებოდა მოქალაქე და არა ვიწრო, გნებავთ ელიტარული, პატარა დაჯგუფებები;
3. იგი იქნებოდა ყველასთვის და ყველასი, განურჩევლად სამოქალაქო და პოლიტიკური შეხედულებებისა.

თანამედროვე საზოგადოებაში ყოველდღიურად სულ უფრო ნათელი ხდება წლების მანძილზე ფეხმოკიდებული ტენდენცია, რომ არსებული სამოქალაქო და პოლიტიკური ინსტრუმენტები სრულად ვეღარ პასუხობენ საზოგადოების დღევანდელ გამოწვევებს. აშკარაა, რომ სულ უფრო ფართო სამოქალაქო ჩართულობის უზრუნველყოფაა საჭირო. სწორედ ამან განაპირობა ჩვენი პროექტის სათაური და დიალოგი თემის გარშემო - „სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“.

და ვისთან ერთად შევძლებდით სამოქალაქო განათლების გავრცელების იდეის განხორციელებას, თუ არა ისეთ არაჩვეულებრივ ადამიანებთან, რომლებსაც ზედმინევნით კარგად ესმით დღევანდელი გამოწვევები და მზად არიან პოპულიზმის მიღმა თავდადებით ემსახურონ იმ დიდ მიზანს, რასაც სამოქალაქო განათლება ჰქვია. მადლობა ჩვენს ექსპერტებს ამისთვის.

პოლიტიკური განათლების და მოქალაქის როლის მნიშვნელობა არავის ესმის იმაზე უკეთ, ვიდრე ისეთ ფონდს, როგორიცაა კონრად ადენაუერის ფონდი. სწორედ მისი მხარდაჭერით განხორციელდა ჩვენი პროექტი. მადლობა ამისთვის!

განსაკუთრებული მადლობა ეკუთვნის კონრად ადენაუერის ფონდის სამხრეთ კავკასიის ბიუროს ხელმძღვანელს, დოქტორ ტომას შრაპელს, რომელმაც ყოველგვარი ზედმეტი შელამაზების გარეშე ზუსტად გაიგო ამ პროექტის დანიშნულება და მნიშვნელობა და დაგვიდგა გვერდში. მადლობა მის არაჩვეულებრივ გუნდს დაუღალავი შრომისა და გულწრფელი თანადგომისთვის!

განსაკუთრებული მადლობა კი გეკუთვნით თქვენ, ამ პროექტის მონაწილეებს, რომლებიც შაბათ-კვირას, დილის 10 საათზე გვხვდებოდით აუდიტორიებში. ეს ახლაც გვაძლიერებს, გვამხნევებს და გვარწმუნებს, რომ მომავალი მართლა ჩვენია!

შემაჯამებელ შეხვედრაზე მომხსენებელი იყო გეჰმანიის საგანგებო და სხუდუფდებიანი ელჩი საქართველოში, ბ-ნიჰუბეჰტ კნიჰში.

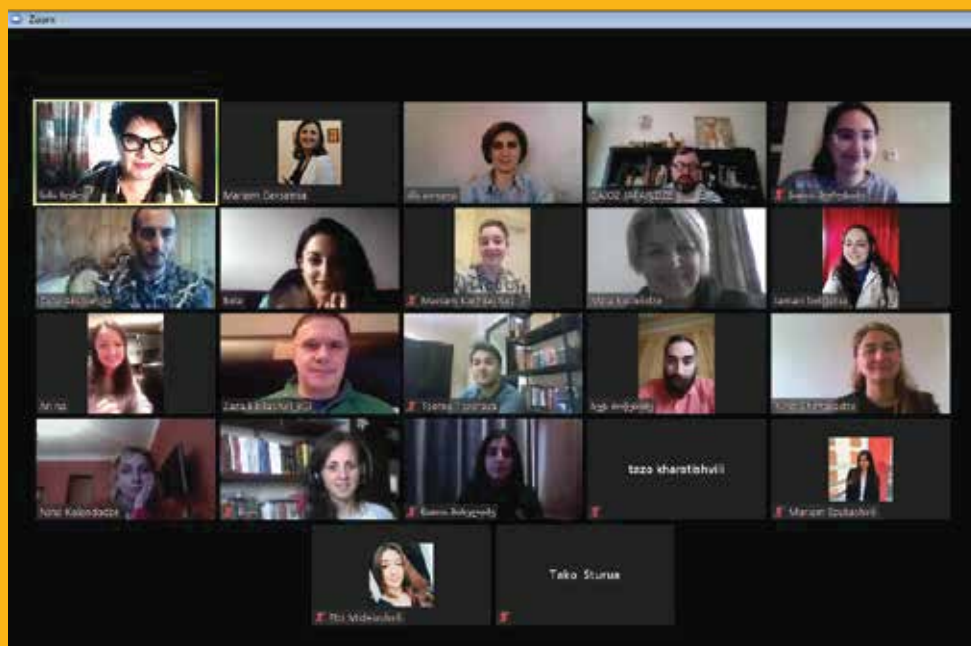

ღონისძიებაზე სიგყვით გამოვიდა კონჩად ადენაუეჰის ფონდის სამხჰეთ კავკასიის ბიუჰოს ხედმძღვანელი, დოქტოჰი ტომას შრაპელი.

წარების წიხისწი: ახალი გამსწვები

ქავჭავაძის ცენტრმა სწრაფად უპასუხა პანდემიის გლობალურ გამოწვევას და კორონავირუსის ინფექციის (COVID-19) შესაძლო გავრცელებასთან დაკავშირებული ყველა რეკომენდაციის გათვალისწინებით დაგეგმილი ღონისძიებები უკვე მარტის თვეში, ონლაინ სივრცეში ჩაატარა. ცენტრში წარმატებით დაიტესტა სხვადასხვა ონლაინ-პლატფორმა, რომელიც მონაწილეების ინტერაქციულ ჩართულობას მაქსიმალურად უზრუნველყოფდა (Zoom, Jitsi, Mentimeter, Sli.do, Padlet). დაიწყო ინოვაციური, ონლაინ-პლატფორმების გამოყენება. ცენტრმა პროექტის მონაწილეებს შესთავაზა დისკუსიის თანამედროვე ფორმატი, რომელშიც ყველამ შეძლო მონაწილეობა, განურჩევლად ადგილმდებარეობისა. მარტის თვეში პროექტის მონაწილეებს ჩაუტარდათ ინტენსიური ონლაინ-ტრენინგები თემაზე „ახალი ტექნოლოგიების გამოყენება კრიზისულ სიტუაციებში“. ონლაინ-ტრენინგზე მონაწილეები გაეცნენ პლატფორმებს, რომლებიც მათ სინქრონული და ასინქრონული კომუნიკაციების და სწავლების პროცესში დაეხმარა.

“ამ ვირუსმა, ჩვენს ეპოქაში პირველად, სრულიად ბუნებრივად და ხორციელად დაგვანახა, რომ ყველანი - მთელი კაცობრიობა - ერთ ნავში ვსხედვართ. რომ კოსმიური გადმოსახედიდან დედამიწა ამ გალაქტიკის ერთი პროვინციული პლანეტაა, როგორც ჩვენთვის რომელიმე პატარა სოფლის გარეუბანი და რომ დღეს ჩვენ ყველა, რვავე მილიარდი, ერთი “კლასტერი” ვართ” - აღნიშნა ზაზა ბიბილაშვილმა

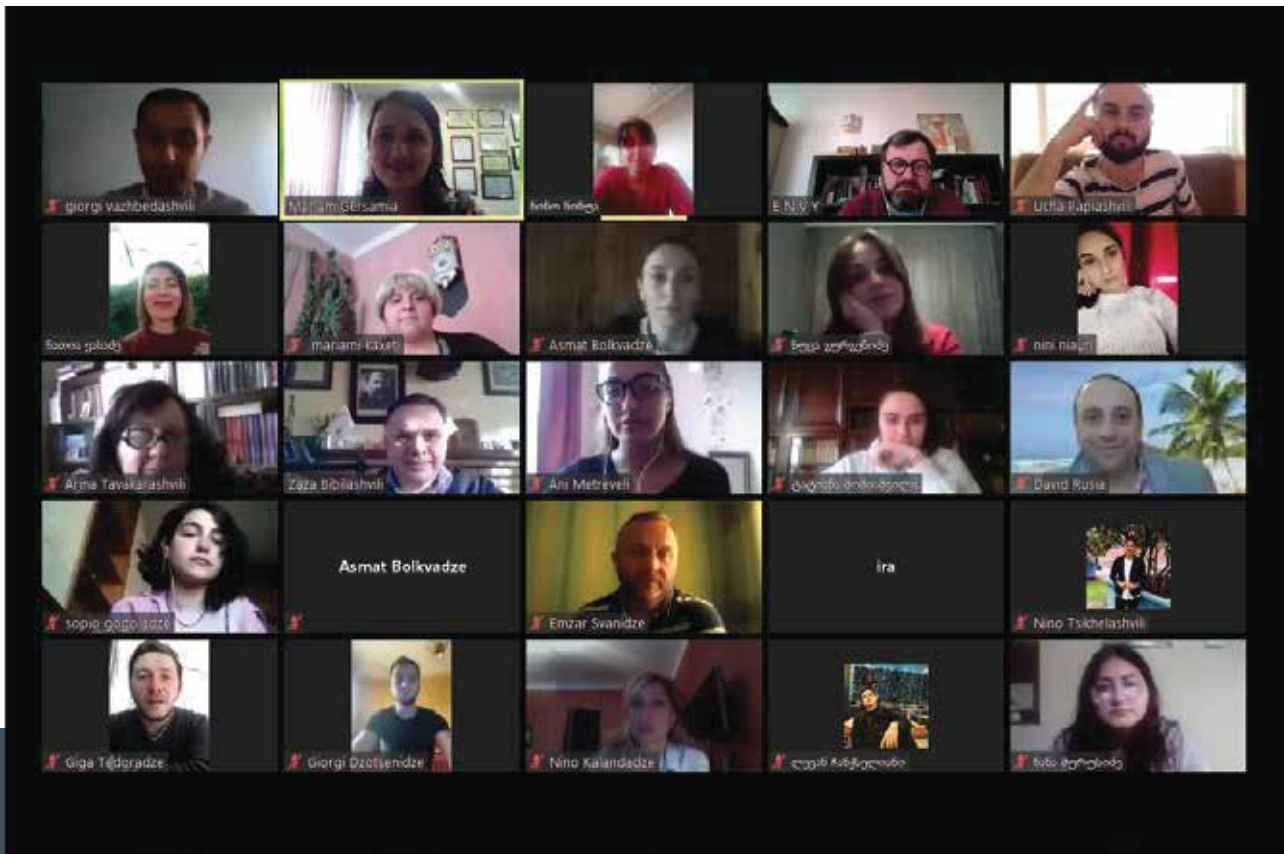
AGORA - სადისკუსიო კლუბი

პროექტის „სალი აზრი: სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ მეორე ფაზა რამდენიმე აქტივობით გაგრძელდა. მათ შორისაა სადისკუსიო კლუბი „აგორა“.

„აგორა კლუბი“ ქვეყნის ცენტრის მიერ ვირტუალურ სივრცეში მიმდინარე ინოვაციური პროექტია, რომლის მიზანია ცოცხალი, ინტელექტუალური სადისკუსიო სივრცის შექმნა იდეათა გენერირების, ტესტირებისა და გააზრების მიზნით. „აგორა კლუბი“ მიზნად ისახავს აქტიური მოქალაქეების, ახალი აზრის ლიდერებისა და სამოქალაქო აქტივისტების გაძლიერებას. შეხვედრები მოიცავს თემატურ სესიებს, ტრენინგებსა და პრაქტიკულ ვორკშოპებს. მონაწილეები იძენენ პრაქტიკულ ცოდნასა და უნარებს, რომელიც დაეხმარებათ მათ ყოველდღიურ ცხოვრებასა და საქმიანობაში, იქნება ეს კერძო სექტორი თუ სამოქალაქო აქტივიზმი და საჯარო პოლიტიკა.

შეხვედრები ონლაინსივრცეში, სადისკუსიო კლუბის მონაწილეებით, ქვეყნის ცენტრის დამფუძნებლებთან და მოწვეულ ექსპერტებთან ერთად მიმდინარეობს. ონლაინ-პლატფორმების გამოყენებით პროექტში ჩართვა შეუძლია ყველა მსურველს, განურჩევლად ადგილმდებარეობისა.

Covid-19-ის გავლენა გლობალურ და რეგიონულ ეკონომიკაზე, ახალი ტექნოლოგიების გამოყენება კრიზისულ სიტუაციებში, რეგიონის გმაოწვევები და ჰიბრიდული ომი, პოლიტიკური და ეკონომიკური იდეოლოგიები, არჩევნები და შიდაპარტიული დემოკრატია, კრიზისებზე რეაგირება და მედიასთან ურთიერთობა, საკუთრება და ეკონომიკური დამოუკიდებლობა, როგორც სრულფასოვანი მოქალაქეობის ფუნდამენტური კომპონენტები - ეს იმ თემების არასრული ჩამონათვალია, რომლებზეც მონაწილეებმა ღია, ინტერაქტიულ ფორმატში იმსჯელეს.

განსაკუთრებულ სიახლეს წარმოადგენდა ე.წ. Thinkathon-ი, ანუ სწრაფად ფიქრისა და გონებრივი მართონის ნაწილი, რომლის დროსაც „აგორას“ მონაწილეები შეზღუდულ დროში წარმოადგენდნენ შემოთავაზებულ საკითხებზე პრობლემის გადაჭრის გზებს და კომენტარებს.

„აგორა კლუბის“ შეხვედრებმა გააერთიანა მონაწილეები საქართველოს სხვადასხვა რეგიონებიდან. პროექტში ასევე არაერთხელ ჩაერთვნენ საზღვარგარეთ მყოფი სტუდენტები.

„აგორას“ პირველი სესია 2020 წლის მარტში გაიმართა. თემატურ სესიებს წინ უძღვოდა ტრენინგი - „ახალი ტექნოლოგიების გამოყენება კრიზისულ სიტუაციებში“. „აგორა“ ჭავჭავაძის ცენტრის დამფუძნებელმა, რუსული პროპაგანდისა და კონტრპროპაგანდის მკვლევარმა ზაზა ბიბილაშვილმა თავისი ონლაინ-სესიით გაიხსნა, რომლის მთავარი სასაუბრო თემები იყო: როგორ მუშაობს და რა მიზნებს ემსახურება რუსული პროპაგანდა? და როგორ ამოვიცნოთ რუსული პროპაგანდა და რა უნდა დავუპირისპიროთ მას, რომ გავიმარჯვოთ 21-ე საუკუნის საინფორმაციო-პროპაგანდისტულ ომში? ხოლო, „შიდაპარტიული დემოკრატიის გამოწვევებსა და საარჩევნო სისტემებზე“ ჭავჭავაძის ცენტრის უფროსმა მკვლევარმა, საქართველოს უნივერსიტეტის პროფესორმა გია ჯაფარიძემ ისაუბრა.

ვირტუალურ სივრცეში მორიგ შეხვედრაზე Forbes Georgia-ს მთავარმა რედაქტორმა გიორგი ისაკაძემ პანდემიის და პოსტ-პანდემიის დროს გლობალური და რეგიონული ეკონომიკის გამოწვევებზე ისაუბრა.

შემდგომი რამდენიმე შეხვედრა ონლაინ-სივრცეში ცენტრის წარმომადგენლებმა დაუთმეს თემას „შიდაპარტიული დემოკრატია და 2020-ის არჩევნები“, რომელმაც არაერთი საღისეურო კითხვა და მოსაზრება გამოკვეთა.

ონლაინ „AGORA კლუბის“ შეხვედრების, სესიები მოიცავდა სხვადასხვა თემატიკას: „საშინაო პოლიტიკა და ოკუპირებული ტერიტორიები“ (სპიკერები: ზაზა ბიბილაშვილი, ჭავჭავაძის ცენტრის დამფუძნებელთა საბჭოს თავმჯდომარე; ნიკოლოზ ვაშაკიძე, დიპლომატი, პოლიტოლოგი); „თანამედროვე თურქეთი და საქართველო“ (სპიკერები: გია ჯაფარიძე, პროფესორი, ჭავჭავაძის ცენტრის უფროსი მკვლევარი; თორნიკე შარაშენიძე, GIPA - ს პროფესორი).

7 აგვისტოს, რუსეთ - საქართველოს ბოლო ომის დაწყებიდან 12 წლის შემდეგ, გორში, EECMD-ის ოფისში, პროექტის „აგორა-სადისკუსიო კლუბი“ ფარგლებში ჭავჭავაძის ცენტრის წარმომადგენლები ახალგაზრდებს შეხვდნენ სადისკუსიო თემით - „დეოკუპაციამდე დარჩა...“.

ცენტრის მოწვეული სპიკერი იყო სულხან-საბა ორბელიანის უნივერსიტეტის ასისტენტ-პროფესორი არინა თავაქარაშვილი.

„AGORA - კლუბის“ ფარგლებში 30 ივლისს გაიმართა ვებინარი, რომელიც ფოკუსირებული იყო თემაზე “შიდაპარტიული დემოკრატია და 2020-ის არჩევნები”. ვებინარში ჭავჭავაძის ცენტრის წარმომადგენლებთან ერთად მონაწილეობდა აღმოსავლეთ ევროპის მრავალპარტიული დემოკრატიის ცენტრის (NIMD/EECMD) აღმასრულებელი დირექტორი ლევან ცუცქერიძე; ვებინარმა მოიცვა ისეთი თემები, როგორიცაა: რატომ არის შიდაპარტიული დემოკრატიის განვითარება სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვანი დემოკრატიული პოლიტიკური სისტემისთვის? რა თავისებურებები ახასიათებს შიდაპარტიულ დემოკრატიას საქართველოსა და უცხოეთში? რა გარემოებები აფერხებს შიდაპარტიული დემოკრატიის განვითარებას საქართველოში? რა შეუძლია თითოეულ მოქალაქეს იმისთვის, რომ ზეგავლენა მოახდინოს პოლიტიკურ დღის წესრიგზე და მისი ხმა ისმოდეს მკაფიოდ? დისკუსიაში აქტიური მონაწილეობა მიიღეს სტუდენტებმა, აკადემიური წრეების, სხვადასხვა პარტიისა და არასამთავრობო ორგანიზაციის წარმომადგენლებმა.

მორიგი ვებინარი და დისკუსია სახელწოდებით „ყარაბაღის კონფლიქტი და გეოპოლიტიკური ცვლილებები კავკასიაში“ 17 ნოემბერს გაიმართა. ვებინარზე 200-ზე მეტი მონაწილე დარეგისტრირდა. მთავარი მომხსენებელი იყოს ბექა კობახიძე (ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტის „თანამედროვე საქართველოს ისტორია“ სამგისტრო პროგრამის თანახელმძღვანელი), ვებინარის მოდერატორია წარმართა გია ჯაფარიძემ (ქავჭავაძის ცენტრის უფროსმა მკვლევარმა). ვებინარი შეატანა ცენტრის დამფუძნებელმა, ზაზა ბიბილაშვილმა.

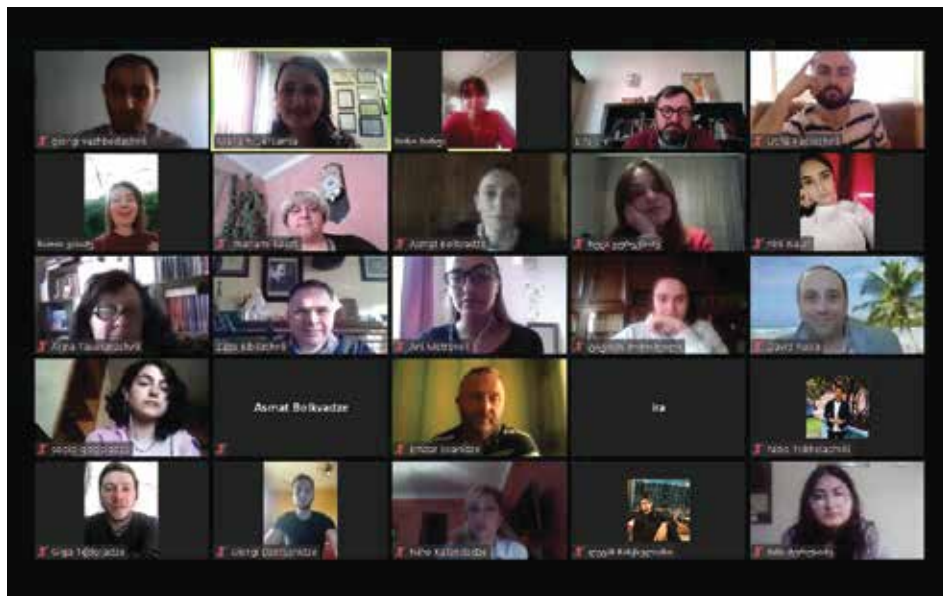
2020 წლის ბოლო ვებინარი მიეძღვნა “2020-ს საპარლამენტო არჩევნების შეფასებას“, რომელსაც 100-ზე მეტი მონაწილე დაესწრო. ვებინარს მოდერატორია ქავჭავაძის ცენტრის დირექტორი ნინო კალანდაძე უწევდა. ქავჭავაძის ცენტრის დამფუძნებელმა ზაზა ბიბილაშვილმა ისაუბრა წინასაარჩევნო გარემოში შექმნილ მოლოდინებზე და პოსტ-საარჩევნო გარემო შეაფასა. დაფინანსების სისტემის შეცვლასა და საერთაშორისო კონტექსტზე გია ჯაფარიძემ ისაუბრა. წინასაარჩევნო პროცესში მედიის როლი მარიამ გერსამიამ შეაფასა.

საარჩევნო სიებთან დაკავშირებულ ხარვეზებზე ისაუბრა ცენტრის იურისტმა სანდრო ბიბილაშვილმა, ხოლო სამართლებრივი გარემო „Gnomon Wise“-ის დამფუძნებელმა, ანი ხურციძემ შეაფასა.

2020 წლის მარტიდან-დღემდე ონლაინ „აგორა-კლუბში“ 500-ზე მეტმა ადამიანმა მიიღო მონაწილეობა. ქავჭავაძის ცენტრი აგორას ფარგლებში აქტუალურ თემებზე დისკუსიებს მომავალ წელსაც გააგრძელებს.

პროექტი „საღი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ“ განხორციელდა კონრად ადენაუერის ფონდის სამხრეთ კავკასიის ბიუროს მხარდაჭერით.

ბედნიერი ერი *Quo Vadis?*

ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული კვლევების და სამოქალაქო განათლების ცენტრმა ჩაატარა ესეების კონკურსი სახელწოდებით: „ბედნიერი ერი - Quo Vadis?“ ესეების კონკურსის მიზანი იყო დამოუკიდებელი საქართველოს მიერ 1991 წლიდან დღემდე განვლილი გზის კრიტიკული ანალიზი, დღევანდელი მთავარი გამოწვევების იდენტიფიცირება ისტორიულ-გეოპოლიტიკურ ქრილში და პრობლემების გადაწყვეტის კონკრეტული ხედვებისა და რეცეპტების შეთავაზება ქართული საზოგადოებისთვის. ამ კონტექსტში, სასურველი იყო მონაწილეთა მიერ ისტორიული პარალელების პოვნა, უცხო ქვეყნის ინტერესებსა თუ მათთან დაკავშირებული ადგილობრივი ძალების როლების იდენტიფიცირება, განმეორებადი გამოწვევების გამოვლენა და კონკრეტული რეკომენდაციების შემუშავება, რომელიც შესაძლოა საზოგადოებრივი განხილვისა და, შემდგომში, პოლიტიკის ფორმირების საფუძველი ყოფილიყო.

1991 წლის 9 აპრილს დამოუკიდებლობის აღდგენის შემდეგ, საქართველომ არაერთი განსაცდელი გამოიარა: რამდენიმე ომი რუსეთთან (აფხაზეთში, შიდა ქართლში, 2008 წელს), ეთნიკური წმენდა, ოკუპაცია, ორგანიზებული კრიმინალი, სისტემური კორუფცია... მიუხედავად ვარდების რევოლუციის შემდეგ მიღწეული გარდატეხისა ბევრი მიმართულებით, უკანასკნელ წლებში აშკარაა რუსული გავლენის ზრდა, ინსტიტუტების დასუსტება, დემოკრატიული უკუსვლა, ეკონომიკური ზრდის ტემპის შემცირება, ეროვნული ვალუტის გაუფასურება, დამძიმებული სოციალური ფონი, ნიჰილიზმი და ქვეყნიდან მოქალაქეთა გადინება.

ესეები დაიწერა სხვადასხვა თემაზე:

- საგარეო ურთიერთობები და უსაფრთხოება;
- ეკონომიკური ხედვა და პოლიტიკა;
- მართლმსაჯულება;
- მედია;
- კულტურის, ჯანდაცვისა და სოციალური პოლიტიკა;
- განათლების, კულტურისა და სპორტის პოლიტიკა;
- დასავლური ღირებულებები და საქართველოს ევროატლანტიკური არჩევანი.

კონკურსანტებს შესაძლებლობა ჰქონდათ ზემოთ ჩამოთვლილ თემებზე რეფლექსიის გზით, გამოეკვეთათ კონკრეტული პრობლემები და საზოგადოებისთვის წარედგინათ პრობლემების გადაჭრის პრაქტიკული ხედვები. საკონკურსო ნამუშევარში უნდა გამოჩენილიყო ავტორის არა მხოლოდ კრიტიკული ანალიზი და არგუმენტები, არამედ პრობლემის გადაჭრის გზები და საკითხის განვითარების სამომავლო ხედვა.

CHAVCHAVADZE
CENTER
Levo Chavchavadze Center for
European Studies and Civic Education

ქსეპის კონკურსი

ბელნიარი ერი
Quo Vadis?

ჭავჭავაძის ცენტრმა გამოავლინა ესეების კონკურსის „ბედნიერი ერი – Quis Vadis?“ სამი გამარჯვებული (თამარ აქუბარდია, ანა არუთუნიანი და ეკა ლომია) მაისში გამოავლინა და მათ სერტიფიკატები და სიმბოლური საჩუქრები გადასცა. გამარჯვებულთა ესეები გამოქვეყნდა ცენტრის ვებგვერდზე. კონკურსის დასრულების შემდეგ, ცენტრმა დანერგა საუკეთესო ნაშრომების მიღების და გამოქვეყნების პრაქტიკა.

თამარ აქუბარდია, სკოლის მოსწავლე

ეკა ლომია, დოქტორანტი

ანა არუთუნიანი, სტუდენტი

შიდაპარტიულ დემოკრატიაზე საზოგადოების ინფორმირების ამაღლებისა და პროცესის გაჭანსაღებაში მათი ჩართულობის გაზრდისთვის, ჭავჭავაძის ცენტრის წარმომადგენლებმა (ზაზა ბიბილაშვილმა, ნინო კალანდაძემ, გია ჭაფარიძემ და მარიამ გერსმაიამ) მოამზადეს ვლოგები, რომელიც განთავდა ცენტრის ვებ-გვერდზე, YouTube არხზე და Facebook-ზე

შედეგები - საინფორმაციო ყსაფიხიბსებასა და სინფორმაციის

ცენტრის ექსპერტებმა მოამზადეს ვლოგები სამოქალაქო განათლების სხვადასხვა აქტუალურ თემაზე. მათ შორის საღეეციო ტიპის ვიდეოციკლი შიდაპარტიულ დემოკრატიადა და რუსულ პროპაგანდაზე.

**ჭავჭავაძის
ცენტრი**

ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული
კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი

სადი აზრი - სამოქალაქო საზოგადოება პოლიტიკის პირისპირ

პროექტი ხორციელდება კონრად ადენაუერის ფონდის სამხრეთ
კავკასიის წარმომადგენლობის მხარდაჭერით

ჩვენი პუბლიკაციები

კვლევა „შიდაპარტიული დემოკრატიის საქართველოში“

ავტორები: მარიამ გერსამია, გაიოზ (გია) ჯაფარიძე, ნინო კალანდაძე გიორგი ჯოხაძე, გიორგი ხარებავა

2020 წელს ცენტრმა ჩაატარა კვლევა, რომელმაც სხვადასხვა კომპონენტებზე დაკვირვებით, ქართულ პოლიტიკურ პარტიებში შიდაპარტიული დემოკრატიის მდგომარეობის შეისწავლა. კვლევამ დაადგინა, რომ ქართულ პოლიტიკურ პარტიებში შიდაპარტიული დემოკრატიის მწვავე დეფიციტია, შემუშავდა რეკომენდაციები. კვლევაგანხორციელდა პროექტის „შიდაპარტიული დემოკრატია“ ფარგლებში. კვლევა ითარგმნა ინგლისურ ენაზე და ხელმისაწვდომია ონლაინ:

www.chavchavadzecenter.ge

წყობილობის „ლიბერალიზმი და საქართველო“

ავტორები: თეიმურაზ ხუციშვილი, ნინო კალანდაძე გაიოზ (გია) ჯაფარიძე, გიორგი ჯოხაძე, გიორგი ხარებავა

პუბლიკაცია ეხება ლიბერალური იდეოლოგიის შემოსვლა-დამკვიდრების ისტორიას საქართველოში, მიმოიხილავს ლიბერალიზმის წარმოშობის ისტორიას, განსხვავებებს კონტინენტების მიხედვით, ილიასეულ ლიბერალიზმს როგორც ლიბერალური დემოკრატიის საფუძველს და თანამდროვე საქართველოში ლიბერალიზმის ილიასეული გაგებით დამკვიდრების გამოწვევებს და მისი არასწორი გაგების წინაპირობებს და მიზეზებს. პუბლიკაცია ითარგმნა ინგლისურ ენაზე და ხელმისაწვდომია ონლაინ:

www.chavchavadzecenter.ge

„ახალგაზრდები მართლმსაჯულებისთვის“ ზაზა ბიბილაშვილთან ერთად

ილია ჭავჭავაძის ევროპული კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი უკვე მეორე წელია ახორციელებს პროექტს სახელწოდებით „ახალგაზრდები მართლმსაჯულებისთვის“, რომელსაც ცენტრის დამფუძნებელი, იურისტი და პუბლიცისტი ზაზა ბიბილაშვილი უძღვება. პროექტის ფარგლებში, საქართველოს რეგიონებსა და სასწავლო დაწესებულებებში მოქალაქეობისა და მართლმსაჯულების თემაზე არაერთი კინოჩვენება და დისკუსია გაიმართა.

პროექტის ფარგლებში ცენტრი თანამშრომლობს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებთან, კერძო და საჯარო სკოლებთან, ადგილობრივ არასამთავრობო ორგანიზაციებთან.

პროექტი ჰოლანდიური ფონდის D66-ისა და IDI-ის მხარდაჭერით განხორციელდა.

2019-2020 წლებში კინორევენუებსა და დისკუსიებში მონაწილეობა მიიღო 300-ზე მეტმა სტუდენტმა და უფროსკლასელმა. კინორევენუები გაიმართა ბათუმში, ზუგდიდში, ქუთაისში, ბულაჩაურში, გორში, ქარელში, თბილისში.

სტუდენტებისა და უფროსკლასელებისთვის ნაჩვენები იყო ფილმები:

- სინდი ლუმეტის „12 განრისხებული მამაკაცი“;
- ჯესი ნელსონის „მე მქვია სემი“;
- ფრანსუა ტრიუფოს „451° ფარენჰეიტით“;
- აკირა კუროსავას „რაშომონი“;
- პიტერ უირის „თრუმენის შოუ“;
- რიჩარდ ლაგრავენესის „თავისუფლების მწერლები“.

დისკუსიაში მონაწილე სპიკერებად მონაწილეობდნენ:

ნინო ერემაშვილი, საქართველოს დემოკრატიული ინიციატივის სამოქალაქო განათლების მიმართულების ხელმძღვანელი

გია ჯაფარიძე,
საქართველოს უნივერსიტეტის
პროფესორი, ჭავჭავაძის ცენტრის
უფროსი მკვლევარი

არინა თავაქარაშვილი,
სულხან-საბა ორბელიანის
უნივერსიტეტის ასისტენტ-პროფესორი

ქეთი ქურდოვანიძე,
ლიტერატურათმცოდნე და
ჟურნალისტი

მარიამ გერსამია,
თსუ-ს პროფესორი, ჭავჭავაძის
ცენტრის უფროსი მკვლევარი

ნოდარ ლადარია, მწერალი

ზაალ სამადაშვილი,
მწერალი

ჩიორა თაქთაქიშვილი,
ილიას უნივერსიტეტის სამართლის
სკოლის მონვეული ლექტორი,
Policy Daily-ის უფროსი მკვლევარი

დimitრი ძაგნიძე,
სამართალმცოდნე

ნათია კაპანაძე,
იურისტი და მედიასამართლის
სპეციალისტი

შავლეგო გეგეჭკორი,
ჟურნალისტი და ფსიქოლოგი

გიორგი მშვენიერაძე,
საქართველოს დემოკრატიული
ინიციატივის თავმჯდომარე

პროექტი კოლანდიური ფონდის D66-ისა და IDI-ის მხარდაჭერით განხორციელდა.

ზაზა ბიბილაშვილი: „ჩვენ ვსაუბრობთ ახა მხოლოდ მაჩთმსაჯულებაზე, ახამდე მოქადაქეობაზეც, ხად-გან მაჩთმსაჯულება შედეგია ჩვენი მოქადაქეობისა. ხოგოხი გვინდა იყოს ჩვენი სახედმწიფო, ჩვენი საზოგადოება, მაჩთმსაჯულების სისტემა და ხოგოხი უხთიეხთობა უნდა ჰქონდეთ მოქადაქეებს, მათ შოხის, განსხვავებუდ მოქადაქეებს ეხთმანეთ-ში?“

გიორგი მშვენიერაძე: „ფიდში აქტუადუხია მოქადაქეობიხივი პასუხისმგებლობის საკითხი, მოქადაქეობიხივი ვადი, ხომედსაც თითოეუდი ადამიანი უნდა გხდნობდეს. მსაჯულები ის გიპუხი მოქადაქეები ახიან, ხომედთაც ყოვედლე ვხვდებით, ფაქგობ-ხივად, ჩვენ თვადწინ გხიადებენ... ადამიანები, ხომდებიც მხოლოდ პიხად პიხოდემებზე ფიქიხობენ და გიპაუები, ხომედთაც მაგჩის შედეგი უფიხო ადამ-ლებთ, ვიდხე თავად ადამიანების ბედი“.

ივანე ჯავახიშვილის სახ. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტთან თანამშრომლობის ფარგლებში, სტუდენტებმა მოამზადეს კინორჩვენების დღიურები. საბაკალავრ და სამაგისტრო პროგრამების სტუდენტებმა (მათ შორის, უცხოელებმა) დაწერეს ბლოგები, რომელთაგან საუკეთესო ცენტრის ვებ-გვერდზეც გამოქვეყნდა. სტუდენტების დაინტერესებისა და საუკეთესო პრაქტიკის გათვალისწინებით, კინორჩვენებების ამგვარი განხილვა სასწავლოკურსების ნაწილიც გახდა.

მარიამ კაჭკაჭაშვილი, თსუ-ის სტუდენტი: „პიტეხ უიჩის „ტრემენის შოუ“ მთავარი კითხვას გვიგოვებს: სად გადის ზღვაში ჰეაღობასა და ჩვენთვის ხელოვნუხად შექმნიდ, მოგონიდ სამყაროს შოხის? ტრემენ ბუბანკმა აჩრევანი სიმახთრისა და თავისუფლების სასახგებდოდ გააკეთა, ხაც მან ჰუტინის დადრევისა და ღხმად გამჭდახი შიშების გადარახვით შეძლო. ამ გზით, მთავახმა გმიხმა თავის ცხოვრებაზე კონტროლი მოიპოვა. ვფიქრობ, ჩვენ, ჟუხნადრისტები, ამ აჩრევანს - აჩრევანს კომფოხგსა და სიმახთრეს შოხის - ახა მხოლოდ მაყუხებდეს, ახამედ საკუთარი თავსაც ყოვედრლიუხად ვთავაზობთ.“

ეთერ მიდელაშვილი, თსუ-ის სტუდენტი: „პიგეხ უიჩის „თხუმენის შოუ“ ბევრად უფრო მეტ კითხვას უჩენს მაყუხებებს ახლა, ვიდრე 20 ან 22 წლის წინ, როდესაც ფიდმი გამოვიდა: ჩა მოხდებოდა, თუ ჩვენი ცხოვრების ყოველ დეტალს 5000 კამერა დააკვირებოდა და მიდიონობით მაყუხებები ნახავდა? ჩა მოხდებოდა, თუ ყაღბ სამყაროში ეხთადეხთი ნამდვირი ადამიანი მე ვიქნებოდი? მთელი ჩემი ცხოვრება უბრალოდ ეხთი გედეხეჟისოხის ფანტაზიის ნაყოფი რომ ყოფილიყო? ფიდმმა და დისკუსიამ დამაფიქრა, რომ გედეჟეჟანებს მიღმა მყოფ ადამიანებს თუ დასჭიხდათ, მაჩტივად შექმნიანფსევდოხეადრობას, და მხოლოდ ჩვენს აჩრევანზე იქნება დამოკიდებული ჩავეხთვებით დაუსხუდებედ თამაშში თუ გავეჟცევით მედიამანიჟუდაციებს“

მწერალმა ზაალ სამადაშვილმა აქტიური მონაწილეები წიგნებით დააჯილდოვა, 2020 წლის 18 ნოემბერი

ილია ჭავჭავაძის დაბადების 182 წლისთავთან დაკავშირებით, ჭავჭავაძის ცენტრმა კინორეჟინება და დისკუსია 8 ნოემბერს საქართველოს უნივერსიტეტის სამართლის სკოლაში გამართა.

არასამთავრობო ორგანიზაცია CENN-თან თანამშრომლობის ფარგლებში, 2020 წლის 14 სექტემბერს ზაზა ბიბილაშვილი ბულაჩაურის მწვანე ბანაკს ესტუმრა.

2020 წლის 25 სექტემბერს სულხან-საბა ორბელიანის უნივერსიტეტში ნაჩვენები იყო იაპონელი რეჟისორის, აკირა კუროსავას, გახმაურებული ფილმი „რაშომონი.“

26 სექტემბერს ცენტრის კინორეჟინება გაიმართა გორის EECMD-ის ოფისში

2019 წლის 17 ნოემბერს ზუგდიდის „დემოკრატიული ჩართულობის ცენტრში“ რეგიონის უფროსკლასელებისთვის ნაჩვენები იყო ფრანსუა ტრიუფოს ფილმი „451 ფარენჰეიტით“.

კონფერენცია „აღმოსავლეთ პარტნიორობის პოლიტიკის მომავალი“

2019 წლის 25 ივნისს ილია ჭავჭავაძის ცენტრის დამფუძნებელი ზაზა ბიბილაშვილი სიტყვით გამოვიდა ჰააგაში, პარტია D66-ის მიერ ორგანიზებულ კონფერენციაზე „აღმოსავლეთ პარტნიორობის პოლიტიკის მომავალი“. საუბარი შეეხო ისეთ გამოწვევებს, როგორიცაა კანონის უზენაესობა, იდენტობის პრობლემები და ახალგაზრდობის განწყობები აღმოსავლეთ პარტნიორობის ქვეყნებში. ზაზა ბიბილაშვილის გამოსვლის ძირითადი ნაწილი დაეთმო რუსეთის დაბრუნებას ევროსაბჭოს საპარლამენტო ასამბლეაში და თბილისში მიმდინარე ანტი-ოლიგარქიულ პროტესტს. სპიკერებს შორის აგრეთვე იყვნენ უკრაინელი, ლიეტუველი, ბრიტანელი და პოლანდიელი პოლიტიკოსები და მკვლევარები.

ჭავჭავაძის ცენტრი თანამშრომლობს უმაღლეს საგანმანათლებლო დაწესებულებებთან. თანამშრომლობის მემორანდუმების ფარგლებში დაგეგმილია ერთობლივი სემინარებისა და კონფერენციების გამართვა; კვლევითი და სასწავლო-საგანმანათლებლო პროექტების განხორციელება; სამეცნიერო და კვლევით პროექტში სტუდენტებისა და პროფესორების ჩართულობის ხელშეწყობა; ერთობლივი პუბლიკაციების გამოქვეყნება და სხვა აქტივობები. ეს უნივერსიტეტებია:

თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელმწიფო უნივერსიტეტი

www.tsu.ge

კავკასიის უნივერსიტეტი

www.cu.edu.ge

ილიას სახელმწიფო უნივერსიტეტი

<https://iliauni.edu.ge/ge>

საქართველოს უნივერსიტეტი

<https://www.ug.edu.ge/>

ნინო კალანდაძე: „ვიმედოვნებთ, საქართველოს უნივერსიტეტთან ჩვენი ცენტრის თანამშრომლობა მრავალმხრივ სასარგებლო და ნაყოფიერი იქნება, მათ შორის, სტუდენტების სტაჟირება-დასაქმებისა და პროფესიული განვითარებისთვის აუცილებელი გარემოს გაუმჯობესების თვალსაზრისით“.

The Chavchavadze Center has signed collaboration agreements with several Georgian universities as part of its efforts to work closely with academia. Future plans including holding seminars and conferences; implementing research and educational projects; enabling students and professors to take part in scientific and research-based projects; working jointly on publications and many other activities.

The Center currently works with these universities:

TBILISI STATE UNIVERSITY

www.tsu.ge

CAUCASUS UNIVERSITY

www.cu.edu.ge

ILIA STATE UNIVERSITY

<https://iliauni.edu.ge/ge>

UNIVERSITY OF GEORGIA

<https://www.ug.edu.ge/>

Nino Kalandadze: “I hope that our collaboration with the University of Georgia will be useful and productive, including creating better opportunities for student internships/employment and ensuring a better environment for professional growth.”

ზაზა ბიბილაშვილი

ზაზა ბიბილაშვილი დაიბადა 1974 წლის 16 აგვისტოს, თბილისში. ბოლო ორი ათწლეულია, ზაზა აღიარებულია, როგორც ერთ-ერთი წამყვანი საერთაშორისო იურისტი საქართველოში. 2005 წელს ზაზამ დააარსა BGI, წამყვანი იურიდიული და საკონსულტაციო ფირმა საქართველოში. 2002-2005 წლებში, ის იყო Ernst & Young-ის იურიდიული პრაქტიკის დირექტორი, ხოლო 2002 წლამდე ხელმძღვანელობდა არტურ ანდერსენთან აფილირებულ GCG იურიდიულ ოფისს. 2013 წელს, მას შემდეგ, რაც ნაციონალური მოძრაობა დამარცხდა არჩევნებში, ზაზა შეუერთდა ყოფილ მმართველ პარტიას და გახდა მისი პოლიტიკური საბჭოს წევრი, 2018 წლის მაისში სრულად ჩამოშორდა პარტიულ საქმიანობას და გადაერთო „ჭავჭავაძის ცენტრის“ განვითარებაზე, ხოლო 2020 წლის დასაწყისში ოფიციალურად დატოვა პარტია. კერძო პრაქტიკაში გადასვლამდე, ზაზა მუშაობდა გაეროში საქართველოს მუდმივ წარმომადგენლობაში, ნიუ იორკში. ზაზამ დაამთავრა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის საერთაშორისო სამართლის ფაკულტეტი და ამერიკის კანისიუს კოლეჯი (ცნობილი იეზუიტური სასწავლებელი), საერთაშორისო ურთიერთობების სპეციალობით. ის იყო საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის თავდაპირველ დამფუძნებელთა შორის, ხოლო 2009-2013 წლებში იყო ასოციაციის აღმასრულებელი საბჭოს წევრი. ზაზა ასევე არის საქართველოს იურიდიული ფირმების ასოციაციის ერთერთი დამფუძნებელი და მისი ბორდის წევრი 2014-2017 წლებში. სიფა-ს ფარგლებში, მისი ინიციატივით, საქართველოში პირველად დაიწყო Pro Bono საქმიანობის დანერგვა და პოპულარიზაცია. ზაზა არის საერთაშორისო სავაჭრო პალატის ICC-ის ბორდის წევრი მეოთხე ვადით. სხვადასხვა დროს იყო ფოთის პორტის, თელიანი ველის, ამერიკული საქველმოქმედო ორგანიზაცია „საქართველოს ამერიკელ მეგობართა“ და საქართველოს ღვინის ფონდის სამეთვალყურეო საბჭოების წევრი. ზაზა გახლავთ აქტიური პუბლიცისტი, ასევე, საქართველოს რიხარდ ვაგნერის საზოგადოების დამფუძნებელი. 1995 წელს, ზაზა დასახელდა Paul Harris Fellow-დ, რაც არის საერთაშორისო როტარი კლუბების უმაღლესი ჯილდო.

ნინო კალანდიაძე

ნინო კალანდიაძე დაიბადა 1977 წლის 11 მარტს, თბილისში. 2008-2012 წლებში იგი იყო საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე, სადაც კურირებდა ორმხრივ ურთიერთობებს ევროპულ ქვეყნებთან. იყო საპარლამენტო მდივანი და სამინისტროს ოფიციალური სპიკერი. მისი თანამონაწილეობით შემუშავდა ე.წ. „შტაინმაიერის გეგმა“, - აფხაზეთის და სამაჩაბლოს სამოქალაქო ინტეგრაციის საერთაშორისო გეგმა. 2008 წელს ნინო ხელმძღვანელობდა საქართველო-ევროკავშირის მოლაპარაკებებს. ზედამხედველობდა ევროპულ საქმეთა, საკონსულო და იურიდიულ დეპარტამენტებს. 2012-2013 წლებში ნინო მსახურობდა საქართველოს პრეზიდენტის ადმინისტრაციაში, მრჩეველად და საპარლამენტო მდივნად. 2004-2008 წლებში ნინო იყო საქართველოს პარლამენტის წევრი და იკავებდა იურიდიულ საკითხთა კომიტეტის თავმჯდომარის მოადგილის პოსტს. იგი იყო საქართველოს საპარლამენტო დელეგაციის წევრი ევროსაბჭოში, ასევე იუსტიციის უმაღლესი საბჭოსა და შეწყალების კომისიის წევრი. სამთავრობო საქმიანობამდე, იგი იყო გერმანიის საერთაშორისო თანამშრომლობის საზოგადოების (GIZ) ადმინისტრაციული სამართლის ადგილობრივი ექსპერტი. 2013 წლიდან ნინო ჩართულია სამოქალაქო და აკადემიურ აქტივობებში. არის კავკასიის უნივერსიტეტის დეკანი და ლექტორი. იგი არის საქართველოს ადვოკატთა ასოციაციის წევრი და ფლობს საგანგებო და სრულუფლებიანი დესპანის უმაღლეს დიპლომატიურ რანგს. ნინო არის მრავალი საპარლამენტო ინიციატივის ავტორი და საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის სახელმძღვანელოს თანაავტორი. იგი ასევე არის ანალიტიკური ჟურნალის „ივერია.ბიზ“ დამფუძნებელი. ნინო სწავლობდა გერმანიის მანჰაიმის უნივერსიტეტისა და თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტებზე. მიღებული აქვს მაგისტრის ხარისხი საერთაშორისო ურთიერთობებში ამერიკის ტაფტის უნივერსიტეტის ფლეჩერის სამართლისა და დიპლომატიის სკოლაში.

ეკა ტყეშელაშვილი

ეკა ტყეშელაშვილი დაიბადა 1977 წლის 23 მაისს, თბილისში. მას ეკავა ვიცე-პრემიერის, რეინტეგრაციის საკითხებში საქართველოს სახელმწიფო მინისტრის თანამდებობა. ამ პოზიციაზე ის უძღვებოდა სახელმწიფო პოლიტიკის განხორციელებას საქართველოს ოკუპირებული ტერიტორიების მიმართ და უმცირესობების ინტეგრაციის საკითხებს. მანამდე ეკა ტყეშელაშვილი იყო საქართველოს ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივანი. ეკატყეშელაშვილს ასევე ეკავა საქართველოს საგარეო საქმეთა მინისტრის, საქართველოს გენერალური პროკურორისა და საქართველოს იუსტიციის მინისტრის თანამდებობები. ის ასევე მუშაობდა თბილისის საქალაქო სასამართლოს თავმჯდომარედ. ეკა იყო საქართველოს იუსტიციის უმაღლესი საბჭოს წევრი. ადრეულ პერიოდში ეკა ტყეშელაშვილს ასევე ეკავა საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილისა და იუსტიციის მინისტრის მოადგილის თანამდებობა, სადაც ძირითადად ხელმძღვანელობდა საერთაშორისო სამართლებრივ ურთიერთობებს. საქართველოს მთავრობაში მოსვლამდე, ეკა ტყეშელაშვილი მუშაობდა IRIS საქართველოს ხელმძღვანელის მოადგილედ და უძღვებოდა კანონის უზენაესობის, სამართლებრივი დახმარებისა და ადამიანის უფლებათა პროგრამებს. იგი ასევე იყო წითელი ჯვრის საერთაშორისო კომიტეტის საველე თანამშრომელი და მუშაობდა საერთაშორისო ჰუმანიტარული სამართლის შიდა იმპლემენტაციის პროგრამაზე. მანამდე იგი გადიოდა სტაჟირებას ყოფილი იუგოსლავიის საერთაშორისო ტრიბუნალის (ნიდერ- ლანდები) პროკურორის ოფისში და ადამიანის უფლებათა დამცველების კომიტეტში (აშშ). ეკა ტყეშელაშვილი ასევე მუშაობდა სამეცნიერო სფეროში ასოცირებულ პროფესორად; საქართველოს სხვადასხვა უნივერსიტეტში. ეკა ფლობს ნოტრ დამის სამართლის სკოლის (აშშ) მაგისტრის დიპლომს ადამიანის უფლებათა საერთაშორისო სამართალში და თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის დიპლომს სამართალმცოდნეობაში.

სანდრო ბიბილაშვილი

სანდრო ბიბილაშვილი დაიბადა 1980 წლის 19 დეკემბერს, თბილისში. სანდრო ლიცენზირებული ადვოკატია ორ იურისდიქციაში - საქართველოსა და აშშ-ის ნიუ იორკის შტატში. 2002 წლიდან იგი ეწევა კერძო იურიდიულ პრაქტიკას წამყვან ქართულ და საერთაშორისო იურიდიულ ფირმებში და ფოკუსირდება დიდი საერთაშორისო და რეგიონულ პროექტებზე. 2014 წლიდან სანდრო არის BGI Legal-ის პატნიორი. BGI არის წამყვანი იურიდიული ფირმა საქართველოში, რომელიც 2005 წლიდან ყოველწლიურად სახელდება, როგორც იურიდიული ბაზრის ლიდერი კომპანია ყველა კატეგორიაში, ყველა წამყვანი საერთაშორისო იურიდიული დირექტორიის მიერ, რომელიც ფარავს ამ რეგიონს. 2012 წელს სანდრომ მიიღო CEDR-ის საერთაშორისო აკრედიტაცია და ამავე პერიოდიდან არის სასამართლო მედიატორი თბილისის საქალაქო სასამართლოში. სანდრო არის თბილისის თავისუფალი უნივერსიტეტის მონვეული ლექტორი და მსოფლიოს უმსხვილესი ბიზნეს ორგანიზაციის, საერთაშორისო სავაჭრო პალატის საქართველოს ეროვნული კომიტეტის - „ICC Georgia“-ს კომერციული სამართლის კომისიის თავჯდომარე. სანდრო ასევე გახლავთ საქართველოს იურიდიული ფირმების ასოციაციის (სიფა) გამგეობის წევრი. 2001 წელს, ვერმონტის უნივერსიტეტში პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტზე სწავლის დროს, სანდრომ სტაჟირება გაიარა აშშ-ის კონგრესმენტთან, ბერნი სანდერსთან. სანდროს მიღებული აქვს იურიდიული განათლება თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტში (იურისტის დიპლომი, 2003 წ.), ცენტრალური ევროპის უნივერსიტეტში (მაგისტრი საერთაშორისო ბიზნეს სამართალში, 2004 წ.) და დუკის უნივერსიტეტის სამართლის სკოლაში (მაგისტრი, 2011 წ.). სანდროს არის „ედმუნდ მასკის“ სტიპენდიანტი, რომელიც არის აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის მიერ დაფინანსებული პროგრამა.

მარიამ გერსამია

მარიამ გერსამია არის მედიაფსიქოლოგი, ივ. ჯავახიშვილის სახ. თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის სრული პროფესორი. სადოქტორო ხარისხი მოიპოვა 2004 წელს ჟურნალისტიკის განხრით. 2015-2017 წლებში მიიღო პოსტ-დიპლომური განათლება სხეულზე ორიენტირებულ ფსიქოთერაპიაში. აკადემიურ სფეროში 20-წლიანი საქმიანობისას, იყო ჟურნალისტიკის და მასობრივი კომუნიკაციის დეპარტამენტის და პროგრამების ხელმძღვანელი, უნივერსიტეტის აკადემიური საბჭოს ორგზის არჩეული წევრი (2010-2015). მარიამი სხვადასხვა დროს თანამშრომლობდა ადგილობრივ და საერთაშორისო ორგანიზაციებთან, მუშაობდა განათლების და მეცნიერების სამინისტროში საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტის უფროსად და მინისტრის მრჩევლად (2006-2009), აღმასრულებელ დირექტორად შოთა რუსთაველის ეროვნულ სამეცნიერო ფონდში (2009-2014). 2017 წელს, ადგილობრივი თვითმმართველობის არჩევნების დროს იყო მაჟორიტარობის კანდიდატი თბილისში და ენმ-ის პოლიტიკური საბჭოს წევრი. მარიამ გერსამია არის სხვადასხვა საერთაშორისო სამეცნიერო ასოციაციის და სარედაქციო საბჭოს წევრი. დაჯილდოებულია საუკეთესო სამეცნიერო ნაშრომისთვის (2018). არის ქალაქ ლუივილის (აშშ) საპატიო მოქალაქე. ამჟამად მარიამი ხელმძღვანელობს ინგლისურენოვან სამაგისტრო პროგრამას „მედიაფსიქოლოგია და კომუნიკაციები“ თსუ-ში და არის უფროსი მკვლევარი ილია ჭავჭავაძის ცენტრში. მისი ინტერესის სფეროებია: მედიაფსიქოლოგია, პოლიტიკური კომუნიკაციები, საზოგადოებასთან ურთიერთობები და განათლება.

გია (გაიოზ) ჯაფარიძე

გია (გაიოზ) ჯაფარიძე არის საქართველოს უნივერსიტეტის სოციალურ მეცნიერებათა სკოლის პოლიტიკის მეცნიერებების, საერთაშორისო ურთიერთობების და საქართველოს პოლიტიკის ლექტორი, ის ასევე ასწავლის საქართველოს სხვა კერძო უმაღლეს სასწავლებლებში. გია ჯაფარიძე არის ყოფილი დიპლომატი. საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროში მუშაობის პერიოდში სხვადასხვა დროს ის ასრულებდა კვიპროსის რესპუბლიკასა (2012-2013) და პორტუგალიის რესპუბლიკაში (2010-2011) საქართველოს დიპლომატიური მისიის ხელმძღვანელის მოვალეობას, ასევე მუშაობდა საბერძნეთის რესპუბლიკაში საქართველოს საელჩოს საკონსულო სექციაში და ათენსა და ლისაბონში საქართველოს საელჩოებში მრჩეველის თანამდებობაზე. მას დამთავრებული აქვს თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტი კლასიკური ფილოლოგიის სპეციალობით და ათენის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიულ, სოციალურ და ეკონომიკურ მეცნიერებათა სკოლა პოლიტიკის მეცნიერებების და სახელმწიფო მართვის სპეციალობით (საერთაშორისო და ევროპული სწავლებების განხრა). ამჟამად არის საქართველოს უნივერსიტეტის დოქტორანტი. გია ჯაფარიძე აქვეყნებს სტატიებს საქართველოს პოლიტიკის, საერთაშორისო პოლიტიკის, ბალკანეთის რეგიონის ქვეყნების პოლიტიკის საკითხებზე. მისი ექსპერტიზის სფეროა ბალკანეთის და ხმელთაშუა ზღვის აუზის ფართო რეგიონი, საბერძნეთი, კვიპროსი, ბერძნულ-თურქული ურთიერთობები, ლუზოფონური ქვეყნები, ევროპის კავშირი, აშშ-ს საგარეო პოლიტიკა. ის იყო საქართველოს რეფორმების ასოციაციის და საქართველოს სტრატეგიული ანალიზის ცენტრის უფროსი მკვლევარი და არის ილია ჭავჭავაძის ცენტრის აფილირებული მკვლევარი.

საქონგაქმო ინფორმაცია

ვებ-გვერდის მისამართი: www.chavchavadzecenter.ge

მისამართი: 0108, თბილისი, გიორგი ახვლედიანის (ყოფილი პეროვსკაიას) ქ. 20.

ელ-ფოსტა: info@chavchavadzecenter.ge

Facebook: <https://www.facebook.com/Chavchavadze.Center>

Instagram: <https://www.instagram.com/chavchavadzecenter/>

ქავჭავაძის ცენტრი

ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული
კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი

ჭავჭავაძის ცენტრი

ილია ჭავჭავაძის სახელობის ევროპული
კვლევებისა და სამოქალაქო განათლების ცენტრი